

Moje první
knížka
o Islámu

s Alláhovou pomocí
kolektiv autorů

Obsah

Co je Islám	1
Kdo je Alláh	4
Vyprávění o andělu Džibrilovi a o víře	8
Pilíře Islámu	9
Tauhíd - naše víra	15
Pilíře víry a džinnové	16
Džannat a Džahannam	19
Úcta k rodičům	22
Tahára - očista těla	25
Dua'	34
Dhikr	35
Život proroka Muhammada ﷺ	38
Manželky proroka ﷺ	41
Jak prorok Muhammad ﷺ vypadal	45
Noční cesta al Isra Wa al Miraj	46
Modlitba podle proroka Muhammada ﷺ	52
Modlitba krok za krokem	55
Hadís a sunna	60
Ramadán	64
Svátky Eid al Fitr, Eid al Adha	70
Korán	73
Proroci v Koránu	81
Arabština	83
Základy tadžvídu	84
Arabská slovíčka a výrazy	90
Příběhy z Koránu	93
Muslimští hrdinové	104
Použité zdroje	110
Závěrem	
Jak poznám, že jsem dospělý	
Jak poznám, že jsem dospělá	
Ajatul Kursí	

**Assalamu aleykum wa rahmatuallahi Wa barakatuh, milý čtenáři.
Právě držíš v ruce unikátní publikaci, která tě provede světem Islámu.
Zkusili jsme vybrat ty nejdůležitější informace a příběhy.
Inšá-Alláh Ti tato knížka bude k užitku.**

Tuto publikaci, kromě ©Hra Migrace Mekky do Medíny
a obrázků modlitby a popletené modlitby, lze volně
distribuovat, upravovat a používat pro další vzdělávání
Inšá-Alláh.

Rádi bychom poděkovali naším rodinám, které nás podporují
v tom co děláme a děkujeme za jejich pochopení, že se jim občas
nevěnujeme tak, jak bychom chtěli a věnujeme se psaní
a rozšiřování Islámu.
Barrak Alláhu Fikum

Proč je pro nás Islám vlastně tolik důležitý? Islám je tu pro nás, aby ochránil pět důležitých věcí: náboženství, život, generace, peníze a mozek.

Islám je tu pro nás, aby ochránil lidská práva pro výběr náboženství, zatímco nás nabádá abychom o něm, o náboženství, více přemýšleli a hledali pravdu. Tato ochrana také zahrnuje šíření Islámu, jeho ochranu před pomluvami a špatným chápáním.

Islám je tu pro nás, aby ochránil naše životy. Ať už před zabitím nebo jednoduše, abychom pili a jedli, co je povolené.

Islám podporuje manželství a rodiny. Učí nás, jak jsou tyto hodnoty důležité a že podvádět a lhát je špatné.

Islám ochraňuje naše peníze, aby nám je nikdo nevzal bez našeho svolení nebo na nás vydělával. Také nás učí, že čím víc přispíváme na charitu, tím náš majetek rozšiřujeme.

Islám chrání náš mozek tím, že nám zakazuje pití alkoholu a užívání drog.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Tato knížka patří:

.....

Malajsie

Co je Islám?

Slovo „islám“ je arabské slovo, které znamená „mír, čistota, podřízenost a poslušnost Všemohoucímu Bohu. Islám pochází z arabského kořene slova „sa-la-ma“, což znamená mír. Vznikl v 7. století v Arábii. Jedná se o nejmladší, ale zároveň nejrychleji se šířící, světové náboženství.

Lidé, kteří Islám uznávají jsou muslimové. Muslimové věří, že následují stejnou tradici jako židovsko-křesťanské postavy Adam, Nuh (Noe), Ibrahim (Abraham), Musa (Mojžíš) a Isa (Ježíš) (Mír s nimi), o nichž věří, že byli významnými proroky před Muhammadem (Mír a Boží požehnání s ním).

Islám je mírumilovné náboženství, i když dnešní média nás zkouší přesvědčit o opaku.

Je to zřejmé ze samotného názvu "islám".

Muslimové se učí, že mají jeden druhého pozdravit slovy assalamu alejkum - mír s tebou. Každodenní modlitby končí stejným pozdravem.

V Islámu je jedno ze jmen Božích také as-Salám - Mír.

Našimi hlavními zdroji informací (učení) jsou Korán a Sunna.

Sunna, to je shrnutí slov a činů proroka Muhammada (Mír a Boží požehnání s ním), který dostával nařízení od Alláha (arabsky Bůh) a Korán - svatá kniha, která nás učí jak bychom se měli jako správní muslimové chovat a také nám vypráví o důležitých událostech a udává nám různá nařízení - např. půst v měsíci Ramadánu.

Postupem času a rozšířením islámu se vytvořili 4 právní školy (Madhab), podle kterých se učíme, jak se správně modlit, vykonávat očistu a další důležité činnosti. Vznik těchto právních škol nám ukazuje rozmanitost Islámu a jak jsme, jako různé národy jiní, co se týká našich tradic a kultury.

Jsou to školy : Hanafi, Maliki, Šafi'i a Hanbali.

Madhab Hanafi

Hanafi madhab je připisován imámovi Abu Hanifah An-Nu'man Ibn Thabitovi. Jako jediný z imámů se učil hadísy od šesti společníků Proroka. Zavedl potřebu logického uvažování.

Ve své době byl velmi uznávaným imámem a učencem.

V současné době se praktikuje převážně na indickém subkontinentu, ve střední Asii, v Turecku a na Balkáně.

Madhab Maliki

Maliki madhab je připisován proslulému imámu Malik ibn Anasovi. Malik byl po celou dobu v Medíně, kam za ním cestovali lidé z celého světa. Jeho nejdůležitější kniha je 'Al-Muwatta' - velká kolekce hadísů a islámského práva Fiqh, práce na knize mu trvala 40 let.

Ve svém učení kladl velký důraz na Sunnu při uplatňování svých rozhodnutí místo rozumu. Myšlenková škola Maliki je v současnosti populární v oblasti severní a západní Afriky.

Madhab Šafi'i

Šafi'i madhab je připisován učenci jménem Muhammad ibn Idris nebo více obvykle známý jako Al-Imam Aš-Šafi'i.

Svá studia začal v Mekce, ale když se doslechl o imámu Malikovi, odešel za ním do Mediny. Jako žák imáma Malika s ním zůstal až do jeho smrti.

Po smrti imáma Malika odcestoval za dalším vzděláním do Iráku.

Právní škola Šafi'i je nyní praktikována v mnoha částech světa, jako je Egypt, východní Afrika a oblast jihovýchodní Asie.

Madhab Hanbali

Hanbali madhab je připisován učenci jménem Imam Ahmad bin Hanbal.

Na jedné ze svých cest do Bagdádu, se potkal s imámem Aš-Šafi'i a stal se jeho studentem. Měl však minimální sklony k používání rozumu ve svém přístupu k Sunně, v rozporu s metodologií svého učitele.

I na svých cestách za studiem prý vystřídal přes 300 učitelů. Imám Al-Bukhari a Imám Muslim, autoři dvou velkých knih hadísů, Sahih Bukhari a Sahih Muslim, byli jeho studenty. S tímto právním učením se můžeme setkat na Arabském poloostrově.

Medina, Saudská Arábie

Co znamená slovo Islám - salam?

Jaké máme hlavní zdroje učení?

Kolik právních škol má Islám?

Umíš je vyjmenovat?

Vyznač si všechna důležitá místa, o kterých se dočteš

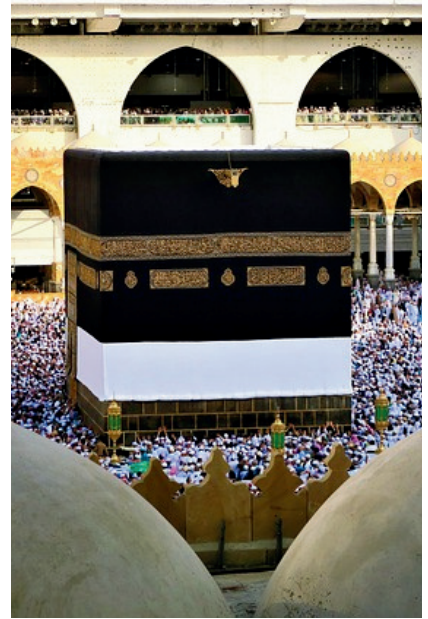
Moje poznámky:

Kdo je Alláh?

My, Muslimové, věříme v jediného boha, Alláha. To On stvořil naši zemi, slunce a další planety, stvořil všechna zvířata, rostliny a stromy. Vytvořil hory a pohoří, řeky a moře.

Stvořil i prvního člověka, proroka Adama, Mír s ním, ale také anděly a džinny.

Alláh je Bytost, Komu nebyl dán život, nemůže být nikým jiným přinucen zemřít nebo přiveden zpět k životu. Alláh je věčný, bez začátku a konce, a je tedy Jedinečnou Bytostí, která nemá sobě rovného.

Kába, Mekka Saudská Arábie

Alláha nikdo nikdy neviděl, pouze Prorok Muhamamad (Mír a požehnání s ním) byl jednou v Jeho přítomnosti. To se stalo, když pro něj přišel anděl Džibríl a vzal ho na noční cestu do Jeruzaléma a odtud na nebesa. Traduje se, že byl od něj na vzdálenost 2 luků, možná i blíže.

Nikdo neví jak Alláh vypadá, a proto ho nesmíme nijak malovat ani popisovat.

Ale víme, že všechno co se na zemi děje, je Jeho vůlí a přáním.

Když někdo říká, že Alláh je všude, tak je to špatně a říkat se to nesmí, protože to by znamenalo, že Alláh je i na špinavých místech jako toaleta nebo skládka.

Můžeme říkat, že Alláh všechno vidí a slyší.

Alláh je ten Nejlepší plánovač, pokud něco chceme a teď to nedostaneme, tak to pro nás není dobré. Možná to dostaneme později, až bude ten správný čas.

Alláh pro nás chce vždy to nejlepší.

Krásná Alláhova jména

AR-RAHMÁN "Milosrdný"
AR-RAHÍM "Slitovný"
AL-MALIK "Kráľ, Vládce"
AL-QUDDÚS "Přesvatý"
AS-SALÁM "Mír, Pokojný"
AL-MU' MIN "Zaručuje bezpečí"
AL-MUHAJMIN "Ochránce"
AL-AZÍZ "Mocný, drahý, vzácný"

AL-DŽABBÁR "Podmaňující, ten kdo vše zací"l"
AL-MUTAKABBIR "Velmožný"
AL-CHÁLIQ "Stvořitel"
AL-BÁRI' "Tvůrce, léčitel"
AL-MUSAWWIR "Tvarující, utvářející"
AL-GAFFÁR "Vše odpouštějící"
AL-QAHHÁR "Podmaňující"
AL-WAHHÁB "Dárce"
AR-RAZZÁQ "Skýtající obživu, zaopatřující"

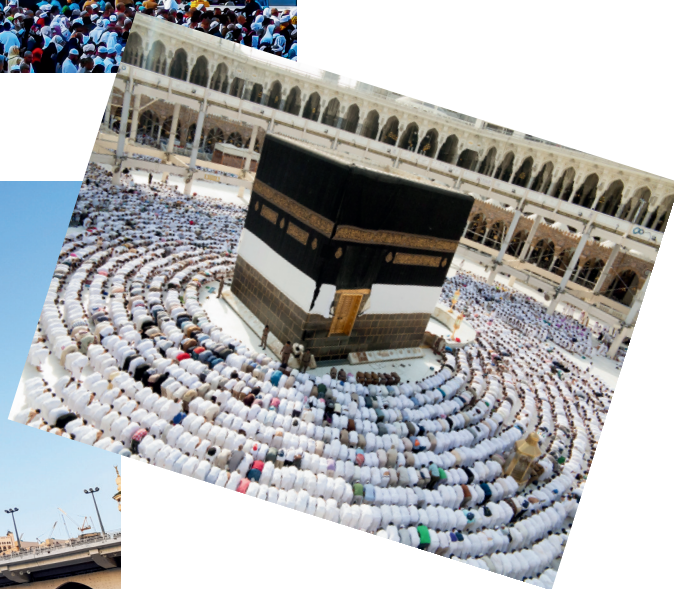
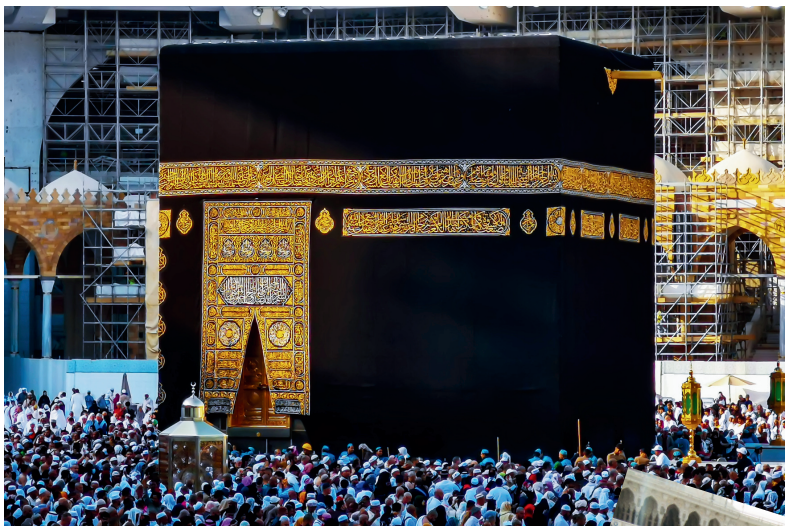
AL-FATTÁH "Otevírající"
AL-ALÍM "Vševědoucí"
AL-QÁBID "Zadržující"
AL-BÁSIT "Rozprostírající"
AL-CHÁFID "Ponižující"
AR-RÁFI "Povyšující"
AL-MUIZZ "Povznášeující, dárce cti"
AL-MUDILL "Pokořující"
AS-SAMÍ "Slyšící"
AL-BASÍR "Vidoucí"
AL-HAKAM "Soudce"
AL-ADL "Spravedlnost"
AL-LATÍF "Bystrý, láskyplný, milý"
AL-CHABÍR "Všeznající"

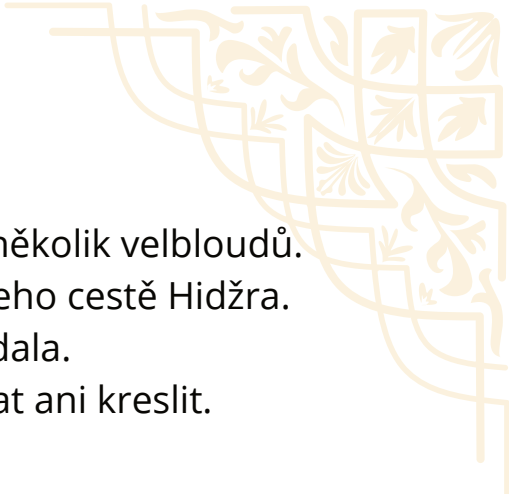
AL-HALÍM "Shovívavý, mírný, soucitný"
AL-AZÍM "Nesmírný, ohromný"
AL-GAFÚR "Odpouštějící"
AŠ-ŠAKÚR "Uznalý"
AL-ALÍ "Vznešený"
AL-KABÍR "Velký"
AL-HAFÍZ "Uchovávající"
AL-MUQÍT "Udržující"
AL-HASÍB "Zúčtující"
AL-DŽALÍL "Vznešený"
AL-KARÍM "Laskavý, předobý, štědrý"
AR-RAQÍB "Hlídaující, střežící"
AL-MUDŽÍB "Splňující, vyslyšující"
AL-WÁSI "Všezahrnující"
AL-HAKÍM "Moudrý"
AL-WADÚD "Milující"
AL-MADŽÍD "Slavený"

AL-BÁIT "Křísitel"
AŠ-ŠAHÍD "Svědék"
AL-HAQQ "Pravda"
AL-WAKÍL "Důvěrník"
AL-QAWÍ "Silný"
AL-MATÍN "Pevný, stálý"
AL-WALÍ "Patron"
AL-HAMÍD "Chvályhodný"
AL-MUHSÍ "Sčítající (vše do knihy osudů)"
AL-MUBDI "Původce"
AL-MUÍD "Obnovující"
AL-MUHJÍ "Oživující"
AL-MUMÍT "Usmrcující"
AL-HAJJ "Živý"
AL-QAJJÚM "Sebou samým trvající"
AL-WÁDŽID "Všežískající"
AL-MÁDŽID "Slávyplný"
AL-WÁHID "Jedinečný"
AL-'AHAD "Jeden"
AS-SAMAD "Věčný"
AL-QÁDIR "Všemocný"
AL-MUQTADIR "Mající nejvyšší moc"
AL-MUQADDIM "Urychlující"
AL-MU'ACHCHIR "Odkládající"
AL-'AWWAL "První"
AL-'ÁCHIR "Poslední"
AZ-ZÁHIR "Zjevný"
AL-BÁTIN "Skrytý"
AL-WÁLÍ "Vládce"
AL-MUTAÁLÍ "Povznesený"
AL-BARR "Dobrodinec"
AT-TAWWÁB "Blahoslenný"
AL-MUNTAQIM "Mstítel"
AL-AFÚW "Promíjející"
AR-RA'ÚF "Shovívavý, dobrotivý"
MÁLIK AL-MULK "Suveréní"
DÚ'L-DŽALÁL WA'L-ÍKRÁM "Velkorysý"
AL-MUQSIT "Nestranný"
AL-DŽÁMI "Shromažďovatel"
AL-GANÍ "Nezávislý, sobě dostačující"
AL-MUGNÍ "Obohacující"
AL-MÁNI "Ušetřující"
AD-DÁRR "Rozrušující"
AN-NÁFI "Prospívající"
AN-NÚR "Světlopnášející"
AL-HÁDÍ "Průvodce"
AL-BADÍ "Prapůvodce"
AL-BÁQÍ "Věčný"
AL-WÁRIT "Dědic"
AR-RAŠÍD "Neomylný"
AS-SABÚR "Trpělivý"

Kába, Mekka, Saudská Arábie

Prorok Muhammad (Mír a Boží požehnání s ním) měl několik velbloudů.
Jedna velbloudice, jmenovala se Qaswá, ho vezla při jeho cestě Hidžra.

Namaluj cestu velbloudice a jak asi vypadala.

Nezapomeň, že žádný z proroků se nesmí malovat ani kreslit.

Moje poznámky:

Vyprávění (Hadís), o andělu Džibrílovi a o víře

Abu Huraira vyprávěl:

Jednoho dne, když seděl Prorok (Mír a Boží požehnání s ním) ve společnosti nějakých lidí, anděl Džibríl, v podobě muže, přišel a zeptal se: "Co je víra?" Alláhův posel (Mír a Boží požehnání s ním) odpověděl, 'vira je věřit v Alláha, Jeho Anděly, setkání s Alláhem, Jeho knihy a věřit v Soudný den.' Džibríl se dále zeptal, "Co je Islám?" Alláhův posel (Mír a Boží požehnání s ním) odpověděl, 'Uctívat Alláha a jenom jeho samotného, modlitba, platit pravidelnou charitu (Zakát) a postit se během měsíce Ramadánu.' Pak se dál zeptal, "Co je Ihsan?" Alláhův posel (Mír a Boží požehnání s ním) odpověděl, 'uctívat Alláha jako bys ho viděl, a když se nemůžeš dostat do tohoto stupně, pak musíš vzít v úvahu, že On se na tebe dívá.' Anděl se dál zeptal, "Kdy nastane Soudný den?" Alláhův posel odpověděl, 'Jako dotazovaný nemám lepší vědomosti než-li dotazující se. Ale řeknu ti jeho znaky. 1. Až otrokyně porodí svého pána. 2. Až pasák černých velbloudů začne soutěžit s ostatními ve stavění vysokých budov. Soudný den je jedna z pěti věcí, o kterých nikdo neví, kromě Alláha.'

Alláhův posel pak zarecitoval: *"Jen u Boha je vědění o příchodu Hodiny. On déšť hojný sesílá a ví, co skryto je v lůnech, zatímco duše ťádná nezná, co si zítra vyslouží, a ťádná neví, ve které zemře zemi. Bůh věru je vševědoucí a dobře zpravený!"* súra Luqmán, verš 34. Pak se muž zvedl a odešel. Prorok (Mír a Boží požehnání s ním) požádal spolčníky, aby ho zavolali zpět, ale už ho nikdo neviděl. Pak Prorok (Mír a Boží požehnání s ním) řekl: "To byl Džibríl, kdo přišel učit lid jejich náboženství." Abu ' Abdullah řekl: On (Prorok) považuje toto všechno za část víry.

Zaznamenal Sahih Bukhari

Pilíře Islámu

**Ašhadu Anna La Illaha illa - Allah wa
ašhadu Anna Muhhamadan rasulu -
Allah**

Prohlašuji, že není Boha kromě Alláha
a prohlašuji, že Muhammad je poslem
Božím

Šahada - prohlášení (přesvědčení)

Je prvním pilířem islámu, který bychom si měli držet celý život. Šahada nejen že vychází z našich úst, ale měla by zejména vycházet z našich srdcí, bez jakýchkoliv pochybností.

Šahada by nás měla provázet během celého života při každém našem kroku a činnostech, které vykonáváme.

Je to jako rostlina, kterou zasadíš. Musí mít kořeny aby začala růst.

Možná jste už někde viděli, jak člověk v mešitě vyslovoval šahadu a poté mu imám řekl: "Gratuluji, teď jsi muslim." Toto se nazývá konvertování. Kdokoliv najde pravdu a je si 100% jistý ve své mysli i srdci, vysloví šahadu a stává se muslimem.

Když se narodí miminko, tak jejich rodiče chtějí, aby jeho uši a srdíčko slyšeli to, co je bude doprovázet celý život. Proto se jim recituje šaháda.

Šahadu můžeme slyšet při svolávání k modlitbě (Azan).

A také ji vyslovujeme během každé modlitby.

Modlitba - salat

Modlitba je v našich životech nesmírně důležitá, protože díky ní je náš život na tomto světě krásný a čistý. I ten budoucí život může být právě díky modlitbě velmi krásný in ša Allah.

Pomáhá nám nejen duchovně, ale i po zdravotní stránce.

Máme 5 povinných modliteb.

Fajr - ranní modlitba, která se modlí před východem slunce

Dhuhr - polední modlitba, která se modlí tehdy, když je již slunce na obloze a stíny jsou stejně dlouhé.

Asr - odpolední modlitba, která se modlí odpoledne

Maghrib - modlitba po západu slunce

Iša - večerní modlitba, která se může modlit kdykoliv od západu slunce do půli noci

Každou modlitbu je třeba (povinné) se modlit na čas, a pokud se stane, že modlitbu vynecháte, je třeba ji nahradit.

Povinnost modlitby má každý dospělý muslim.

Qiblah - kompas

Modlíme se směrem ke Kaabě. Tento směr je v každé zemi, městě dokonce i vedle u sousedů, jiný.

Modlitba nám pomáhá se během dne vyhýbat špatným věcem a zlovykům.

“Sděluj jim to, co bylo ti z Písma vnuknuto! Dodržuj modlitbu, vždyť modlitba odvrací od nemravnosti a věcí zavrženíhodných! Vzpomínání pak Boha je povinností největší a Bůh dobře ví, co děláte.”

súra Pavouk, verš 45

Půst během měsíce Ramadánu je povinností pro každého dospělého zdravého muslima.

Tehdy nejíme, nepijeme, vyhýbáme se špatným věcem, jako jsou například špatná slova apod.

Postíme se od východu slunce, až do západu slunce.

To znamená, že půst začínáme před ranní modlitbou Fadžr a ukončujeme půst po modlitbě Maghrib.

Na suhūr (noční poslední jídlo) je důležité jíst zdravě a na stole by mělo být pár datlí tak, jak to dělal náš Prorok Muhammad (Mír a Boží požehnání s ním) a pít tolik vody, kolik si myslíme, že bude stačit pro naše tělo na celý den.

Iftár, Káhira Egypt

Půst ukončujeme - iftárem po západu slunce po modlitbě Maghrib s prosbou (dua) a datlemi nebo vodou.

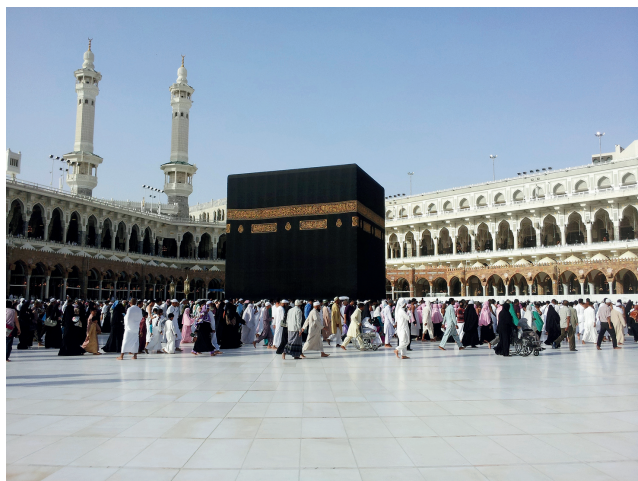
Salman bin Amir Ad-Dabbi řekl, že: Prorok Muhammad (Mír s ním) řekl: "Když jeden z vás přeruší půst, ať tak učiní s čerstvými datlemi. A kdo nenajde datle, pak vodou, protože je očišťující."

Jami' at-Tirmidhi 695

Zakát

Je to roční daň z almužny, kterou by měl každý muslim zaplatit jako náboženskou povinnost. Používá se pro charitativní a náboženské účely.

"Dodržujte modlitbu a dávejte almužnu, neboť cokoliv dobrého pro sebe připravíte, to u Boha naleznete - a Bůh jasně vidí, co děláte."
súra Kráva, verš 110

Utrácení bohatství pro dobro Alláha očisťuje srdce člověka od lásky k materiálnímu bohatství. Muž, který platí zakát a nabízí ho jako pokorný dar před Pánem, potvrzuje pravdu, že mu v životě není nic dražšího než láska k Alláhovi.

Hadždž (pouť) je cesta do svatého města Mekka v Saúdské Arábii a začíná 7. den Dhal-Ĥijjah (poslední měsíc islámského roku) a končí 12. den.

Hadždž musí vykonat každý dospělý muslim, který na to má finanční prostředky a je na tom po zdravotní stránce v pořádku, alespoň jednou za život.

Rozdíl mezi Umrah a Hadždž

Umrah je krátká pouť, kterou můžete provést kdykoli, zatímco hadždž trvá déle, zahrnuje více rituálů a lze ji provést pouze v konkrétním ročním období. Obě mohou být důležité duchovní cesty, které vás přivedou blíže k Alláhovi, ale nejsou stejné.

Vyjmenuj pilíře víry

Co znamená La ilaha Illa Alláh?

Kdo má povinnost se postit?

Kolik je povinných modliteb? Víš jak se jmenují?

Kolik krásných jmen má Alláh?

Co znamená jméno al Málik?

Moje poznámky:

Norsko

Německo

Francie

Česká republika

Tauhíd - naše víra

Tauhíd je arabské slovo, která znamená „víru v jedinečnost Alláha“. Je to základ naší víry a nejlépe je to vyjádřeno šahádou: La Iláha illa 'Iláh – není božstva kromě Alláha. Islám je to monoteistické náboženství, to znamená, že uctívá pouze jednoho boha.

Tauhíd doslovně znamená „sjednocení“ nebo „Přiznání jedinečnosti“. Pochází ze slovesa „wahhada“, což znamená spojit.

Existuje mnoho názorů a způsobů vysvětlení, jak tauhíd chápat. Je i mnoho lidí, kteří se vydávají za muslimy a pomocí různých názorů zkouší Islám zničit zevnitř.

Už prorok Muhammad (Mír a Boží požehnání s ním) varoval muslimy, aby byli opatrní a dávali si pozor na odchylky, které je mohou svést z přímé cesty tak, jako se stalo národům před námi. Neustále jim připomínal a nabádal, aby následovali přímou cestu, kterou jim prošlapal on sám. Jednou si se svými společníky sedl na zem a do písku nakreslil rovnou čáru. Pak k nim nakreslil další, které se od té přímé čáry rozvětvovaly na každé straně jinam. Vysvětlil jim, že to jsou scestí, kam se můžeme vydat. Na začátku každé větve sedí ďábel, který nás láká, abychom se tou cestou vydali. Pak ukázal na přímou čáru uprostřed a vysvětlil, že toto je cesta Alláha. Pouze přímá cesta. To pak vysvětlil veršem z Koránu:

„A to je cesta má, jež vede přímo. Kráčejte po ní a nenásledujte cesty jiné, jinak vás odloučí od cesty Jeho (Alláhovy)“. súra 6, verš 153.

Proto je důležité, abychom následovali proroka Muhammada (Mír a Boží požehnání s ním) a jeho společníky (Mír s nimi). Abychom následovali přímou cestu.

Tauhíd ar-rubúbijja - víra i zachování jedinečnosti Alláha

Základem této víry je, že Alláh samotný způsobil existenci všech a všeho. Předtím neexistovalo nic, pouze On sám. Alláh sám nás živí, udržuje a zachovává vše při životě, aniž by potřeboval pomoc. On dává věcem pohyb a nic se nestane bez Jeho vůle. On sám je Pánem vesmíru a všech jeho obyvatel a není nikdo a nic, co by mu bylo rovno., jak je uvedeno v Koránu: *„Alláh Stvořitelem je věcí všech a Strážcem a Správcem záležitostí všech“*

súra 39, verš 62

„.... Zatímco to je Alláh, jenž stvořil vás i to, co děláte.“ Súra 37, verš 96

„Avšak žádná pohroma se nepříhodí, leda s Alláhovým dovolením...“

súra 64, verš 11

Tauhíd al-asmá was-sifát - víra o zachování jedinečnosti Alláhových jmen a přívlastků

Musíme dbát a být pozorní na to, abychom o Alláhovi hovořili tak, jak se popsal On sám a jak Ho popsal prorok Muhammad (Mír a Boží požehnání s ním).

Nemůžeme používat jiné přívlastky nebo jména, která nemají jasný jednoznačný význam. Alláh má 99 jmen, kterými ho můžeme nazývat a nesmíme mu vymýšlet žádná jiná. Alláhova jména nesmíme ani použít a pojmenovat po nich někoho. To můžeme udělat pouze, pokud před jméno přidáme předložku „abd“. To znamená služebník. Například můžeme chlapce pojmenovat Abd-Rahman. Ar-Rahman je Alláhovo jméno, které znamená Milosrdný.

Tauhíd al-`ibáda - víra o tachování jedinečnosti v uctívání Alláha

To znamená, že se můžeme modlit a uctívat pouze Alláha. Nikoho a nic dalšího nesmíme k uctívání, vedle Alláha přidávat. Pokud bychom například prosili o pomoc zemřelého nebo obětovali ovci pro někoho jiného než Alláha, tak budeme potrestáni a může se stát, že kvůli tomu přestaneme být muslimy. Neměli bychom nosit talismany pro štěstí, věřit horoskopům, vědmám, ani se modlit, třeba ke slunci.

Je to pouze Alláh, který nám může pomoci, kterého můžeme oslavovat a modlit se k němu.

Pilíře víry a svět džinnů

Víra v Alláha

Svou víru přiznáváme vyslovením šahády: Není božstva kromě Alláha. Tímto říkáme a uznáváme, že Alláh je jedinečný a jenom On si zaslouží, abychom ho uctívali. Není nikoho, kdo by mu byl roven.

Súra 113, Upřímnost víry

Řekni: "On, Bůh, je Jeden Jediný,

Bůh je Soběstačný, Věčný.

Neplodil a nebyl zplozen

a není nikdo, kdo je Mu roven."

Víra v Anděli

Andělé jsou božská stvoření, která Alláh vytvořil ze světla. Nevíme přesně kolik je andělů, ale když si představíme, že každý den v nebi obchází Alláhův dům 70.000 a každý den se mění za nové, tak takové obrovské číslo si ani nedokážeme představit. Alláh uložil andělům úkoly. Například anděl Istráfil má za úkol zatroubit na roh v Soudný den. Každý z nás máme dva anděly, kteří sedí na levém a na pravém rameni. Anděl na levém rameni zapisuje naše hříchy a špatné skutky a na anděl na pravém rameni zapisuje dobré skutky.

Alláh také posílá anděly, aby zapisovali lidem budoucnost. Když je miminko ještě u maminky v bříšku, přijde za ním anděl a zapíše jeho osud.

Andělé nikdy nehřeší a nikdy nevypovídají poslušnost Alláhu.

Nikdo neví, jak vlastně andělé vypadají.

Víra v Boží Knihy

Jako muslimové musíme věřit ve všechny knihy, které Alláh seslal. Nejdůležitější tyto čtyři: Korán, který byl zjeven proroku Muhammadovi (Mír a Boží požehnání s ním), Tewrát, který zjevil proroku Músovi (Mír s ním), Zebúr, zjevený proroku Dawúdovi (Mír s ním) a Indžíl, zjevený proroku Isovi (Mír s ním). Věříme, že Korán je nejdůležitější a nejvznešenější a ruší platnost všech předešlých knih. Jaké máme povinnosti vůči Koránu? Upřímně v něj věřit; soudit v souladu s jeho předpisy; recitovat ho v modlitbě i mimo modlitbu; učit se zpaměti súry a pak je učit druhé; brát si ponaučení z toho, co si v Koránu přečteme; musíme se chovat v souladu s tím, co nás Korán učí.

Víra v proroky

Musíme věřit ve všechny proroky, které určil Alláh. Nejenom v proroka Muhammada (Mír a Boží požehnání s ním). Prvním prorokem byl Adam (Mír s ním). Od té doby bylo na zemi mnoho tisíc proroků. V Koránu jich je zmíněno pouze 25 – Adam, Ibrahim, Lut, Idrís, Nuh, Hud, Salih, Ismail, Ishaq, Yaqub, Yusuf, Shu'aib, Ayyub, Dhulkifl, Musa, Harun, Dawud, Sulejman, Ilyas, Alyasa, Yunus, Zakaria, Jahja, Isa a Muhammad – Mír s nimi.

Věříme, že proroci jsou stejní jako ostatní lidé – jedí, pijí, spí, mohou onemocnět a zase se uzdravit a mohou zemřít, přes to všechno jsou nejvybranějšími a nejlepšími Božími stvořeními. Pokud v ně nevěříme, tak naše víra není úplná.

Je rozdíl mezi poslem a prorokem. Každý posel „ar-rasúl“ je zároveň prorokem „an-nabí“, ale ne každý prorokem je i poslem. Prorok potvrzuje pravost předešlého náboženského zákona, nezjevuje tedy nový zákon. Posel přináší nový náboženský zákon a je jim nařízeno doručit tuto zprávu a poselství všem nevěřícím. Prvním vybraným poslem, byl Nuh. Byl poslem i Prorokem, žil dlouhých 900 let, aby nevěřícím vyprávěl o Alláhu a oni přijali tuto víru.

Víra v Soudný den

Soudný den je dnem konce světa, po něm už žádný další den není. O soudném dnu se dočteme v Koránu, slovo „al-áchir“ (poslední den) je v Koránu zmíněno 114x. Kdy nastane Soudný den zná pouze Vznešený Alláh. Z hadísu proroka Muhammada (Mír a Boží požehnání s ním) víme, že to bude pátek.

Víra v osud (Al-Qadar)

Jak už jsme si řekli výše, ke každému z nás přišel anděl, aby nám napsal náš osud. Ten nám předurčil Alláh. Věříme také, že Alláh napsal osud už 50.000 let předtím, než vůbec stvořil zemi a člověka SubhanAllah. Náš osud je všechno dobré i špatné, co se v našich životech děje. Za všechno musíme být Alláhu vděční. I když se nám stane něco špatného nebo se neděje, co bychom chtěli, musíme věřit, že tak je to správně a je to tak pro nás nejlepší. Za vše děkujeme Alláhu a říkáme „Alhamdulillah“.

Džinnové

Stejně jako Alláh stvořil anděly ze světla, tak z plamene bez dýmu stvořil džinny. Nejznámější z nich je Iblís, který odmítl Alláhovi poslušnost a odmítl se poklonit před prorokem Adam (Mír s ním). Džinnové na sebe mohou brát různé podoby a našeptávají zlo do lidských hrudí. Snaží se dobrého člověka oklamat a svést ho ze správné, přímé cesty.

Vždy, když si, ale vzpomeneme na Alláha Subhanahu wa ta'ala, tak šajtán odejde. Šajtáni jsou zlí džinnové, kteří jsou nepokorní před Alláhem. Džinnové jsou velmi zákešní, vychytralí a podlí a když na chvíli přestaneme vzpomínat na Alláha, tak se vrátí a opět se nás snaží oklamat a zlákat.

Tak, jako andělé žijí na nebesích, tak šajtání žijí na zemi a přesný počet zná pouze Alláh. Žijí všude tam, kde je špína a nevzpomíná se na Alláha.

Jak se před nimi můžeme bránit: recitace Koránu – jedna z nejlepších zbraní je recitace ajatul Kursí nebo súra al-Fátiha. Můžeme se modlit – klasickou modlitbu nebo dua', odříkávat Dhikr (Alhamdulillah, SubhanAllah, Alláhu Akbar, La iláha ila Allah a další).

Džannat a Džahannam

Džannat (Ráj) je odměnou za naše dobré skutky, chování, uctívání Alláha. Je to odměnou za to, že jsme laskaví k našim rodičům, prarodičům a pak ke svým manželům, manželkám a dětem. Je to odměna za naše denní i noční modlitby, za chválení Alláha, za čtení Koránu, za studium Islámu i za to, že naše vědomosti učíme další. Musíme však mít na mysli, proč dobré skutky děláme. A to je asi nejtěžší se naučit. Nečekat, že nám někdo naši laskavost oplatí, přestat myslet na sebe a na ostatní, co o mě řeknou a jak mě budou vychvalovat. Všechny naše dobré skutky musí být pro Alláha.

To, jak Ráj vypadá je popsáno v Koránu:

"Oznam radostnou zvěst těm, kdož uvěřili a zbožné skutky konali, že pro ně jsou připraveny zahrady, pod nimiž řeky tekou. A kdykoliv se jim za odměnu dostane z nich ovoce, tu řeknou: „Toto je jako to, co nám již dříve bylo uštědřeno,“ avšak dostalo se jim jen něco podobného. A budou tam mít manželky čisté - a budou tam nesmrtelní." súra Kráva, verš 25

"Bůh přislíbil věřícím mužům a věřícím ženám zahrady, pod nimiž řeky tekou, v nichž nesmrtelní budou dlít, a přislíbil jim příbytky rozkošné v zahradách Edenu. Však zalíbení Boží bude odměnou největší, a to úspěch bude nesmírný." súra Pokání, verš 72

Džahannam (Peklo) je trestem za naše špatné skutky, hříchy, nepravosti, lži, podvádění a nedobré chování. Šajtán (dábel) nám našeptává co všechno špatného můžeme udělat a láká nás, abych zapomněli na Alláha a dělali si co chceme.

I o pekle se píše v Koránu:

"A peklo bude věru na číhané, útulek pro vzpurné, a v něm zůstanou věky celé, a chládku tam neokusí ani nápoje, kromě vody vroucí a hnijící, což odměnou bude odpovídající. Vždyť oni v zúčtování nedoufali, a za výmysl Naše znamení lžve prohlašovali, však spočítali jsme věc každou a pořídili záznam. „Ochutnejte! Nic než trest dnes nepřidáme vám!" súra Zvěst, verše 21-30

Co je to Tauhíd?

Z čeho jsou stvořeni andělé a džinnové?

Co nás ochraňuje před šajtánem?

Kolik je pilířů viry, dokážeš je vyjmenovat?

V jaké proroky musíme věřit?

Proč je pro nás Islám důležitý?

Moje poznámky:

Správně nebo špatně?

Islám je mírumilovné náboženství. Má pevně daná pravidla, která nás učí být lepšími lidmi a muslimy. Je to tak?

Islám je nejmladší náboženství. Muslimové přibývají každý den, ale je jich málo. Islám se nerozrůstá moc rychle. Je to tak?

Alláh je náš jediný bůh. Není nic a nikoho, kdo by mu byl roven. Je to tak?

Alláh věděl, už 50.000 let dopředu, že stvoří nebesa, zemi a všechno na ní. Stvořil také anděly a džinny. Je to tak?

Alláh má několik jmen a přívlastků. Když budeme chtít, můžeme tak pojmenovat miminko. Je to tak?

Když nevěřící řekne šahádu, tak se stává muslimem. Je to tak?

Islám má 8 pilířů. Jsou to šaháda, modlitba, očista, půst, Ramadán, zakát, četba Koránu a pouť Hadž. Je to tak?

Tauhíd nás učí, že musíme věřit v proroka Muhammada (Mír a Boží požehnání s ním). Ostatní proroci už důležití nejsou. Je to tak?

Každý den je několik povinných modliteb. Jsou to ranní modlitba Fadžr, dopolední Duha, polední Dhuhr, odpolední Asr a večerní Iša. Je to tak?

Pouť Hadž je jedním z pilířů Islámu a je povinný pro všechny muslimy, pokud si to můžou dovolit. Je to tak?

Půst v měsíci Ramadánu je povinný pro všechny zdravé dospělé muslimy. Je to tak?

Úcta k rodičům

Islám nás také učí, jak se máme chovat ke svým rodičům. Ať už jsou to muslimové nebo nevěřící. Korán má mnoho veršů, kde nás Alláh, Nejvyšší, Nejmocnější, nabádá k tomu, abychom se k rodičům chovali s úctou.

“Pán tvůj rozhodl, abyste nikoho kromě Něho neuctívali a abyste rodičům dobré prokazovali. A jestliže jeden či oba z nich u tebe zestárnou, neříkej jim „Fuj!“ a neodbývej je stroze, nýbrž, mluv s nimi slovem laskavým! Skloň k nim oběma z milosrdenství křídla pokory a řekni: „Pane můj, smiluj se nad nimi oběma, tak jako oni mě vychovali, když jsem byl malý!“ Pán vás nejlépe ví, co v duších vašich je a jste-li zbožní, On věru ke kajícím je odpouštějící. “

súra Noční cesta, verše 23 - 25

Je naší povinností starat se o rodiče. Alláh, Nejvyšší a Nejmocnější nám tuto povinnost několikrát opakuje v Koránu.

Ctěte Boha a nepřidružujte k Němu nic! Chovejte se vlídně k rodičům, příbuzným, sirotkům, chudým, sousedovi pokrevně spřízněnému i cizímu, příteli ze sousedství a jdoucím po cestě Boží a těm, jimiž vládne vaše pravice! Bůh věru nemiluje ty, kdož jsou domýšliví a vychloubační. súra Ženy, verš 36

“A uložili jsme člověku laskavost k rodičům jeho - neb nosila jej matka jeho se samými nesnázemi a odstavila jej po dvou letech - řkouce: „Bud’ vděčný Mně i rodičům svým neb u Mne je cíl konečný!“ súra Luqmán, verš 14

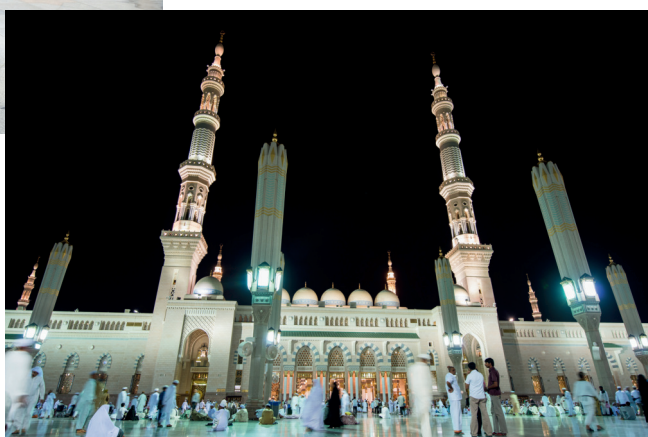

Hassan bydlel se svými rodiči a starým dědečkem. Děda byl velmi starý a občas se mu třásli ruce. Když si jednou nesl talíř, tolik se roztrásl, že upustil talíř a ten se rozbil. Hassanova maminka se rozzlobila: “No dědo, co to děláš? Proč hážeš ten talíř na zem? Podívej co si provedl!” Malý Hassan byl překvapený, proč maminka tak křičí, to přeci není správné. Pak se maminka rozhodla, že dědeček už s nimi nebude sedět u velkého rodinného stolu, ale udělají mu místo na zemi. Jak se mu třesou ruce, všude padá jídlo a špiní maminčin krásný ubrus. Děda byl velmi smutný, a Hassan taky. Hassan miloval dědečka a nechtěl, aby jedl sám. Jednou se maminka rozhodla, že vyhodí plastový talíř a dá dědovi talíř z papíru. Když to Hassan viděl, ihned přiběhl a vytáhl plastový talířek z koše. Maminka se ho zeptala, co to dělá. “Víš, maminko. Až budete s tatínkem staří, tak vám dám ten plastový talíř, abyste měli z čeho jíst.” Maminka se zamyslela a uvědomila si, jak špatně se k dědovi chovají. Zahodila plastový talíř i ty papírové a vzala pro dědu porcelánový talíř. Omluvila se mu a prosila o odpuštění. Děkovala Alláhu, jak chytrého má synka a jakou jí dal lekci dobrého chování.

Prorok Muhammad (Mír a Boží požehnání s ním řekl: “Alláhovo potěšení se získává tím, že potěšíš rodiče a Alláhuův hněv způsobí rozčilení rodičů.”

hadís zapsal at Tirmidhi

Medina, Saudská Arábie

Tahára - očista

Očistu dělíme na dva druhy:

1. Očista člověka

zahrnuje: malou očistu (wudu), velkou očistu (ghusl) a náhradní očistu (tajamum)

2. Očista místa a oblečení

Čím lze dělat očistu

Základem pro očistu je voda, ale v některých případech lze dělat očistu pískem nebo jiným způsobem.

Voda je považována za čistou, dokud se nezmění některá z jejích tří vlastností: pach, vzhled nebo chuť.

Voda, které se změnila některá ze tří, výše uvedených, vlastností se dělí na tři druhy:

- 1) voda se změnila přimícháním nečistoty, zapáchá, změnila barvu nebo má příchut. Touto vodou nelze dělat očistu, podle všech učenců.
- 2) voda se změnila přimícháním něčeho čistého, takovým způsobem, že ji už nelze nazvat vodou. Např. přimícháním čaje do vody vznikne čaj, nelze již říci, že jde o vodu. S touto vodou též nelze dělat očistu, podle všech učenců.
- 3) voda se změnila přimícháním něčeho čistého, ale stále je považována za vodu. Např. voda s mýdlem. Touto vodou také lze dělat očistu, ale jen u některých učenců. (Např. Abú Hanífa, Ibn Tajmíja, a jiní).

Například mořská voda je také považována za čistou, i když se nám může zdát že zapáchá. Pokud se jedná o přirozený, přírodní zápach či barvu, které jsou způsobeny živočichy a rostlinami žijící v mořích a oceánech, je tato voda čistá pro účely očisty.

Očista těla

Očisty těla se dosáhne pomocí tří typů očíst:

malá očista Wudu

velká očista Ghusl

náhradní očista pískem Tajamun

Malá očista Wudu

Věci, pro které je malá očista povinná tzn., že tyto věci nelze vykonávat bez malé očisty, Tj. je to zakázané. Tyto věci jsou tři:

1. Modlitba
2. Obcházení Ka'aby
3. Dotýkání se Koránu, pokud chceme číst Korán bez dotýkání se Mushafu, například čtením z telefonu nebo v rukavicích, očista není potřeba.

Některé věci jsou při vykonání malé očisty povinné (Fard) a v případě, že jsou vynechány, je očista neplatná.

Pak jsou věci doporučené (sunna), nebo chvályhodné (mustahab-fadíla), za které je odměna u Boha, ale pokud jsou vynechány, očista je platná.

Povinné věci u malé očisty:

úmysl Nijah

umytí obličeje

umytí rukou včetně loktů a předloktí

přetření celé hlavy

umytí nohou - prsty, nártu, ploska nohou, paty a kotníky

nepřetržitost - pokud očistu přerušíme, musíme začít znovu

mnutí - omývání částí těla

pořadí v povinnostech očisty

Úmysl

Úmyslem se zde myslí vykonat očistu kvůli modlení nebo doteku Koránu nebo obcházení Kaaby.

Nejlépe je tedy vykonat očistu s úmyslem kvůli modlitbě nebo očištění se.

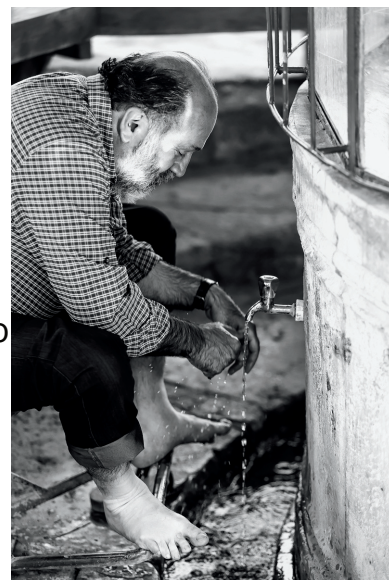
Omytí obličeje

Je povinné provést omytí s dostatkem vody, tzn. aby voda stékala z částí těla. Povinné je omýt obličej od ucha k uchu a od místa, kde běžně začínají růst vlasy, až po konec brady.

Je povinné omýt celý obličej včetně místa pod rtem, očních víček atd. Při omývání obličeje je třeba dbát na to, aby rty byly přirozeně.

V případě, že by byly například sevřené, nedostala by se na ně voda a očista by pak byla neplatná.

U vousů v případě, že jsou jemné, by se voda měla dostat na kůži.

Omytí rukou včetně loktů

Je povinné omýt celou paži od prstů až po lokty, a to včetně loktů.

Je nutné odstranit lak na nehty nebo jakoukoliv nepropustnou vrstvu z jakékoliv části těla, u které je povinné omytí, např. vosk na ruce, voděodolná rtěnka apod. V případě šperků (např. prsten, který je velmi těsný) je povinné je posunout, aby se pod ně dostala voda.

Přetření celé hlavy

Je povinné si přetřít celou hlavu od místa, kde běžně začínají růst vlasy (to samé místo, odkud se omývá obličej), až po zátylek nebo čtvrtinu hlavy nebo jakoukoliv část. Současně si také musíme umýt uši - vnější boltce i vnitřní část.

Omytí nohou včetně kotníků

Je povinné omýt nohy i včetně kotníků. Na umytí mezi prsty nohou jsou dva názory: jeden říká, že je to povinné, a druhý, že je to pouze doporučené. Je nutné dát pozor, aby se voda dostala všude.

Co ruší malou očistu Wudhu

Tzn. že pokud se chce člověk například, modlit musí po nich znovu udělat malou očistu.

Po vykonání malé a velké potřeby a vycházení plynů.

Po výtoku, po močení (al-Wadí) nebo při touze (al-Madhí).

Po hlubokém spánku nebo mdlobách či ztrátě vědomí.

Po dotknutí se pohlavního údu.

Po sněžení velbloudího masa

Wudhu krok za krokem:

- řekni Bismillah s úmyslem udělat očistu
- třikrát si umyj ruce
- třikrát si vypláchni ústa a nos
- třikrát si omyj obličej
- třikrát si omyj ruce a předloktí
- jednou si přetři hlavu a uši
- třikrát si umyj nohy

Velka očista Ghusl

Po velké očistě (Ghusl) už není potřeba dělat wudu..

Povinnosti velké očisty

Úmysl Nijah

Umytí celého těla a hlavy

Co se týká velké očisty po skončení menstruace nebo šestinedělí:

U většiny učenců není třeba rozpustit vlasy a stačí na umytí tři hrsti vody.

Je však lepší si vlasy rozpustit a pořádně umýt.

Mnutí

Nepřetržitost

Doporučený způsob velké očisty

Doporučený (sunna) způsob velké očisty vychází z tohoto hadísu:

""Áiša vyprávěla, že když Posel Boží dělal velkou očistu, začal tím, že si umyl ruce, poté si z pravé ruky nalil vodu do levé a umyl si přirození, poté udělal malou očistu (wudu), stejnou jako pro modlitbu, poté si vzal vodu a mnul si kořínky vlasů konečky prstů, dokud neměl pocit, že je umyl jak nejvíce mohl a poté si polil hlavu třemi hrstmi vody, poté si polil zbytek těla a nakonec si umyl nohy".

Kdy je povinné udělat velkou očistu

Džanába

- pohlavní styk
- noční poluci, jak u mužů, tak u žen, tzv. mokré sny, i když si sen nepamatujeme

Po skončení menstruace a očistek po porodu.

Velká očista je doporučena v těchto případech:

Při přestoupení na islám.

V pátek před pátečním kázáním

Před oběma svátky ('Íd al-Fitr a 'Íd al-Adhá)

V den 'Arafa

Před Ihrámem při velké a malé pouti

Před vstupem do Mekky.

Po ztrátě vědomí

Náhradní očista Tajamum

Tajamum je očista pískem a provádí se místo malé i velké očisty v následujících případech:
Pokud člověk nemá k dispozici vodu. A nemůže si ji ani koupit.
Pokud je člověk nemocný a umytí vodou by mohlo ublížit na zdraví.
Pokud je velká zima a použití vody by člověku uškodilo na zdraví.

Tajamum v tomto případě lze udělat pouze za podmínky, že není možnost ohřát vodu nebo není k dispozici teplé místo, kde se lze převléknout a že užití studené vody by člověku ublížilo.

Čím lze dělat tajamum

Všichni učenci se shodli, že je možné dělat tajamum pískem a prachem, ale co se týká kamenů

a povrchů, na kterých není prach, tak na to je více názorů.

1-Tajamum nelze dělat ničím jiným než pískem nebo prachem. To říká právní směr Šáfi'í a Hanbalí a jeden z názorů právního směru Málíkí

2-Tajamum lze dělat čímkoliv, co je na zemi, např. kameny, skály atd. To říká právní směr Hanafí a Málíkí, je to názor současných učenců.

Povinné věci

Úmysl.

První bouchnutí dlaněmi o zem.

Přetření obličeje.

Přetření rukou až po zápěstí.

Nepřetržitost.

Co znamená slovo tahara?

Jak se jmenují velká očista, malá očista a náhradní očista v arabštině?

Jaký je postup při malé očistě?

Co říkáme než začneme dělat očistu?

Jaká musí být voda, abychom ji mohli použít na očistu?

Čím si můžeme udělat malou a velkou očistu?

Moje poznámky:

Správně nebo špatně

Když si uděláme velkou očistu, tak si musíme udělat i malou, abychom se mohli pomodlit. Je to tak?

U očisty je důležité, abychom nevynechali ani jeden krok a postupovali, jak se má. Je to tak?

Malá očista je potřeba pokud se jdeme modlit, číst Korán nebo třeba před spaním. Je to tak?

U malé očisty si nejdřív vypláchnu ústa a nos a pak si umyji ruce. Je to tak?

Očistu si můžu udělat jakoukoliv tekutinou, čajem nebo třeba kolou. Je to tak?

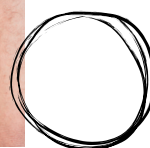
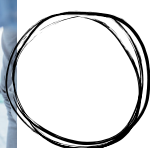
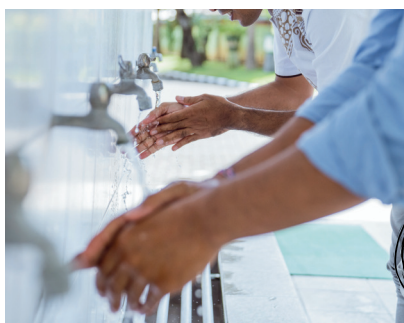
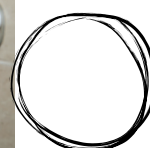
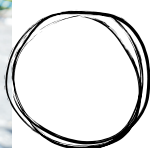
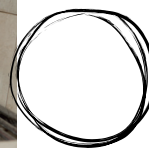
Říká se, že když si člověk uprdne, tak se jeho očista neruší a může např. dál pokračovat v modlitbě nebo se dotýkat Koránu. Je to tak?

Alžír, Alžírsko (největší mešita v Africe)

Ahmed to celé popletl a teď neví, jak si správně udělat malou očistu. Pomůžeš mu?

Dua'

Dua' jsou naše prosby Alláhu. Existují dva typy proseb: Alláha o něco žádáme, uctíváme Alláha Subhanahu wa ta'la

Kdy můžeme říkat dua'?

Dua' můžeme říkat kdykoliv. Nejlepší je to však během modlitby, kdy jsme Alláhu nejbližší. Nejvhodnější doba v sudžúd, kdy máme položené čelo na zemi a nebo po ukončení modlitby, když ještě sedíme na zemi.

Existují dua', která se vážou s různými situacemi, před spánkem, před vstupem do koupelny, když odcházíme nebo přicházíme domů, než začneme něco dělat, když přerušujeme půst a spousty dalších situací.

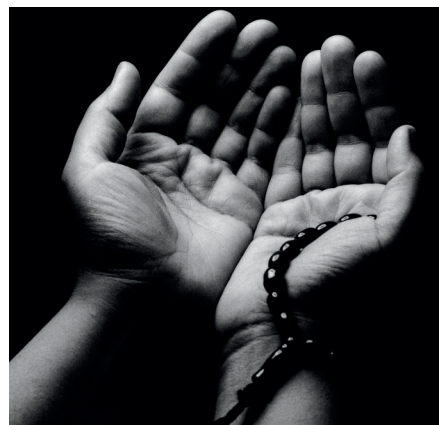
Než začnu něco dělat, před jídlem nebo než začnu dělat wudu, řeknu: **Bismilláh** (Ve jménu Boha, Milostivého, Slitovného)

Když ráno vstávám z postele, řeknu: **Alhamdulillahil-lathí ahjana baAda ma amatana wa-ilajhin-nušûr** (Všechna chvála je pro Alláha, který nám dal život poté, co nám ho vzal, a pro něj je vzkříšení)

Když jdu večer spát, řeknu: **Allahumma qiní Aathabaka jauma tabAathu Aibadak** (Ó Alláhu, chraň mě před svým trestem v den, kdy budou tvoji služebníci vzkříšení)

Když dojím, řeknu: **Alhamdulillahil ladhi at'amana, wasaqana, waj'alna min-al Muslimín** (Chvála Alláhovi, který nás nakrmil a napojil a učinil z nás muslimy)

Když prší, řeknu: **Allaahumma sayyiban naafi'an.** (Ó Alláhu, přines) blahodárné dešťové mraky)

Dhikr

Dhikr je uctívání a velebení Alláha.

Dhikr nebo také uctívání Alláha by mělo být součástí každodenní rutiny. Ať už po modlitbách nebo kdykoliv během dne, noci.

Dhikr bychom měli odpočítávat na prstech ruky, je to sunnah. Mnoho z nás používá masbah (dole na obrázku) nebo jiné počítáčky, ale vždy bychom měli upřednostnit, co je sunnah.

Jak se počítá dhikr na ruce?

Každý prst má 3 články, kromě palce, ten má jenom dva.

Můžeš začít na ukazováčku, palcem si vždy dotkni článku prstu. Takhle to udělej až k malíčku. Pak se ukazováčkem dotkni článků palce a jednoho se dotkni dvakrát. To je 15 dotknutí, 15 dhikrů.

Dhikr, vzpomínání na Allaha, je pro srdce jako voda pro rybu. Všimni si, co se stane rybě, když ji vylovíš z vody.

Ibn Tajmijjah

Po každé modlitbě: 33x Alhamdulilláh (Díky Bohu), 33x SubhánAlláh, 33x Alláhu Akbar (Alláh je největší)

100x SubhánAlláh wa bihamdi každý den a budou ti odpuštěny hříchy

Astarfiralláh - prosba Alláha o odpuštění

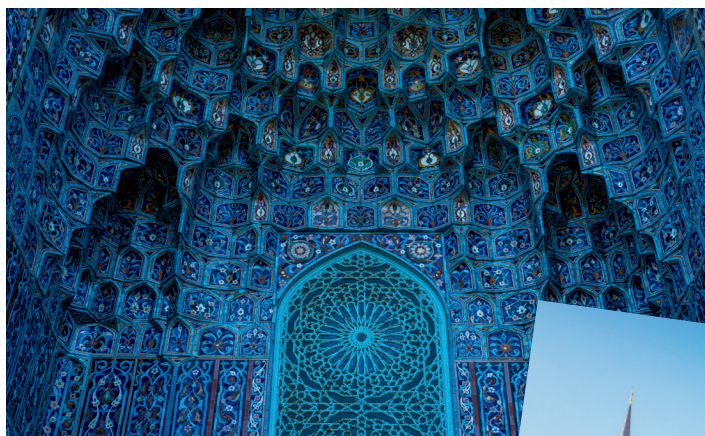
Subhan Allah wAlhamdulilah wa La illaha w Allahu Akbar a bude ti zasazeno 10 stromů v Džannat (Ráji)

Nakresli, jak si představuješ Džannat (Ráj)

Moje poznámky:

Modrá mešita, Istanbul,
Turecko

Život proroka Muhammada ﷺ

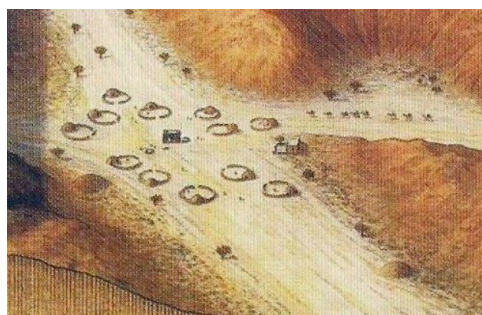
(Mír a Boží požehnání s ním)

Kmen Kurajšovců jednou při své cestě ze severu, potkal poustevníka. Poustevníci byli mezi arabským lidem známí svou moudrostí a často si k ním chodili pro rady. Poustevník jim sdělil, že již brzy se arabskému lidu narodí Boží prorok.

Prorok Muhammad se podle tradice narodil v pondělí mezi 8. - 12. dnem měsíce Rabí' al-Awwal roku 570 n.l., v roce Slona, v Mekce.

Jeho narození doprovázela znamení, která náleží pouze prorokům. Tato znamení viděli i židovští učenci, například objevili novou hvězdu na nebi. Po narození žil pouze s matkou Aminou a dědečkem Abdul Muttalibem. Ten pro malého Muhammada hledal beduínskou ženu, která by chlapce vzala na výchovu do pouště. Žádná ho ale nechtěla. Nakonec se jedna slitovala a vzala si ho k sobě. Jmenovala se Halíman. Jeho pobyt přinesl do Halímanina domu požehnání a vnesl světlo. Po několika letech vrátili Muhammada zpět matce. Po cestě zpět do Mekky však Amina zemřela. A tak zůstal malý Muhammad osiřelý.

Když byl starší, jezdil se strýcovou karavanou. Jednou přijeli do vesnice a místní křesťanský mnich došel až k Muhammadovi, chytl ho za ruku a řekl: Toto je náčelník světa a Pánův posel.“ „Proč to říkáš?“ ptali se lidé. „Když přišel na tuto stranu průsmyku, kameny a stromy se mu poklonily. A ty se neklaní nikomu jinému než Prorokovi.“

Z Muhammada vyrostl chytrý muž, který byl velmi štědrý a spravedlivý. Těžko byste hledali moudřejšího člověka. Stal se velice zdatným obchodníkem. Pracoval pro jednu zámožnou ženu, Khadídžu. Ta se do něj zamilovala a i přes velký věkový rozdíl, kdy byl Muhammad o několik let mladší, se vzali. Khadídža porodila Muhammadovi celkem šest dětí – dva chlapce, kteří zemřeli již v dětském věku a čtyři dcery, z nichž jedna, Fátima, se později stala velmi uznávanou osobností.

Když bylo Muhammadovi 40 let, začal mít sny. Sny nikdy dříve neměl. Začal přemýšlet o víře a chodil meditovat do jeskyně Hiraa. Okolo roku 610 n.l. se v jeskyni zjevil anděl Džibríl a seslal mu první verše z Koránu.

Muhammada to nejdříve vyděsilo, vrátil se domů ke Khadídže, která ho přesvědčila, že nebyl posedlý démony, ale naopak byl zvolen Alláhem k prorocké činnosti. Korán mu byl zjevován po dlouhých 23 let.

‘Aiša (Nechť je k ní Alláh milostivý) vyprávěla:

Počátek Božské inspirace Alláhovu poslu ﷺ byl ve formě dobrých snů, které se staly skutečností jako jasné denní světlo, a pak mu byla udělena láska k ústraní. Chodíval do ústraní v jeskyni Hira, kde uctíval (samotného Alláha) nepřetržitě po mnoho dní, před svou touhou vidět svou rodinu. Vzal si s sebou jídlo na cestu a na pobyt a pak se vrátil ke (své ženě) Khadidže, aby si znovu vzal jídlo, dokud na něj najednou sestoupila Pravda, když byl v jeskyni Hira. Anděl k němu přišel a požádal ho, aby četl. Prorok ﷺ odpověděl:

"Neumím číst." Prorok ﷺ dodal: „Anděl mě chytil (silou) a stiskl mě tak silně, že jsem to už nemohl snést. Pak mě pustil a znovu mě požádal, abych četl, a já odpověděl: ‚Nevím, jak mám číst.‘ Potom mě znovu chytil a stiskl mě podruhé, až jsem to už nevydržel. Potom mě pustil a znovu mě požádal, abych četl, ale znovu jsem odpověděl: „Nevím, jak číst (nebo co mám číst)". Potom mě chytil potřetí a stiskl mě, a pak mě pustil a řekl: "Čti ve jménu svého Pána, který stvořil (vše, co existuje), stvořil člověka ze sraženiny. Čti! A váš Pán je ten Nejštědřejší." (súra Al Alaq) Potom se Alláhův posel ﷺ vrátil s inspirací a se silným tlukoucím srdcem.....

vyprávění zaznamenal Sahíh Bukhari

Počátky Islámu byly velmi těžké. U mnohých obyvatel Mekky se však Muhammad setkával s nepochopením, posměchem a ústrky, ale Muhammad dál vyprávěl o Alláhu a snažil se co nejvíce rozšířit Islám. Kázáním víry strávil Muhammad v Mekce zhruba 10 let. V roce 619 přišel Muhammad o manželku Chadídžu a vůdce jeho kmene a jeho strýce Abú Táliba, kteří mu byli velkou oporou a díky svému vysokému společenskému postavení i zárukou bezpečí.

V počátcích Islámu bylo i mnoho bitev. Jedna z nejznámějších je bitva u Badru, která se stala 17. Ramadánu 2 roku Hidžri, rok 624.

Bitva se odehrála mezi muslimy a kmenem Kurajšovců, kteří byli výrazně ve výhodě. Jejich armáda čítala přes 1000 mužů a 200 koní. Muslimů bylo jen 300 a v celé armádě měli pouze 2 koně. Jejich největší zbraní však byla víra v Alláha, subhanahu wa ta'ala. Díky Jeho pomoci, kdy seslal na pomoc anděly, porazili Kurajšovce v úžasné bitvě, která je dodnes zapsaná jako jedna z největších bitev.

Roku 632 vykonal Prorok velkou pouť do Mekky, která vešla do tradice coby „pouť na rozloučenou“. Toho roku Muhammad (Mír a Boží požehnání s ním) zemřel. Muslimové věří, že byl posledním v řadě proroků, mezi něž patřili Musa (Mojžíš), Ibrahim (Abraham) a Isa (Ježíš).

Manželky proroka ﷺ

Ummahat al-Mumineen - Matky věřících

Tento vznešený název, tak jako jeho majitelky, patří manželkám proroka Muhammada (Mír s ním).

Chadídža (Nechť je s ní Alláh spokojen)

Úspěšná silná žena, která byla první manželkou proroka Muhammada (Mír s ním) a také to byla první osoba, která uvěřila v poselství, které Prorok (Mír s ním) sdílel právě s ní. Stála při něm a podporovala, i když ostatní odmítali slyšet pravdu SubhanAllah.

Sawdah bint Zam'a (Nechť je s ní Alláh spokojen)

Byla milá a dobročinná žena, matka a vdova. Byla mezi prvními, kteří přijali islám Alhamdulillah.

Aiša bint Abu Bakr (Nechť je s ní Alláh spokojen)

Aiša byla dcerou Abu Bakra (Nechť je s ním Alláh spokojen), jednoho z nejbližších přátel a podporovatelů Proroka Muhammada (Mír s ním). Její zasnoubení s ním v mladém věku tento vztah upevnilo. Aiše se říkalo Umm Abdullah, maminka Abdullaha, i když žádné děti nikdy neměla. Sňatek byl vybrán i proto, že Aiša byla velmi vnímavá a chytrá. Zapamatovala si a vyprávěla přes 2000 hadísů a byla prvním učencem Islámu.

Čtvrtou manželkou Proroka Muhammada

(Mír s ním) byla **Hafsah** (Nechť je s ní Alláh spokojen), dcera jednoho z nejbližších důvěrníků Alláhova posla (Mír s ním), Umara ibn Al-Chattaba (Nechť je s ním Allah spokojen). Jejich manželství bylo důmyslným politickým

spojenectvím. Hafsah byla provdána v mladém věku a její manžel se zúčastnil migrace do Habeše a Mediny. Bohužel

ovdověla, když jí bylo jen osmnáct let. Pak měla tu čest vdát se za proroka Mohameda (Mír s ním) a spojit rodinné vazby.

Zaynab bint Chuzaymah (Nechť je s ní Alláh spokojen)

Byla první z manželek proroka Muhammada (Mír s ním), která nepocházela z kmene Kurajšovců. Zemřela necelý rok po svatbě, a proto se o ní ví jen velmi málo. Před tímto sňatkem si díky práci s chudými a štědrosti k nim vysloužila titul Matka chudých.

Umm Salamah bint Abu Umayyah (Nechť je s ní Alláh spokojen)

Byla velmi trpělivá žena, která si prošla mnoha zkouškami, jako například odchod jejího prvního manžela a únos jejího synka.

Prosila Alláha o pomoc a odměnou se jí dostalo manželství s Prorokem (Mír s ním), kterého doprovázela na cestách a vyprávěla mnoho hádisů Alhamdulillah.

Džuwayriyah bint al-Haarith (Nechť je s ní Alláh spokojen)

Se dostala do pozornosti Proroka (Mír s ním), když byla zajata v boji proti kmeni Banu Mustaliq. Byla 20ti letou dcerou náčelníka Banu Mustaliqa a jejich manželství přineslo sladění mezi jejím kmenem a muslimy.

Když se Muhammad (Mír s ním) oženil s Džuwayriyah, umožnilo to kmeni vstoupit do Islámu se ctí, bez ponížení z jejich porážky. Hned po oznámení sňatku byla všechna válečná kořist vrácena a všichni zajatci byli propuštěni na svobodu, SubhanAllah.

Zaynab bint Džahš (Nechť je s ní Alláh spokojen)

Byla mladá dívka z ušlechtilé linie Kurajšovců a byla vdaná za Zayda (Ať je s ním Alláh spokojen) propuštěného otroka, který měl k proroku Muhammadovi (Mír s ním) velmi blízko. Jejich manželství bylo krátké a bouřlivé, a tak jim byl rozvod umožněn.

Protože to nebylo pro Zaynab jednoduché, Alláhuv posel (Mír s ním) rozhodl, že si ji vezme za ženu. Zaynab se tedy připojila k rostoucí rodině proroka (Mír s ním), a byla známa svou štědrostí a charitativními pracemi.

Umm Habibah bint Abu Sufyan (Nechť je s ní Alláh spokojen)

Ramlah, také známá jako Umm Habibah, byla dcerou Abu Sufyan, vůdce Kurajšovců, nepřítele islámu. Vyhlásila svou víru beze strachu z následků a pevně se držela své víry, i když byla těžce zkoušena.

Také přišla o svého manžela SubhanAllah.

Když Prorok (Mír s ním) slyšel o její obtížné situaci, nabídl se, že se s ní ožení.

Safiyyah bint Huyayy ibn Achtab (Nechť je s ní Alláh spokojen)

Prorok Muhammad (Mír s ním) ji osvobodil ze zajetí.

Konvertovala na islám a stala se jeho manželkou.

Maymunah bint al-Haarith (Nechť je s ní Alláh spokojen)

Barra, jak ji tehdy volali, toužila provdat se za Proroka (Mír s ním) a nabídla mu sňatek. A on návrh přijal. Maymunah žila s Prorokem (Mír s ním) jen něco přes tři roky, až do jeho smrti. Byla velmi dobré povahy a její synovec Ibn Abbás, který se později stal největším znalcem Koránu, se z jejích vědomostí hodně naučil.

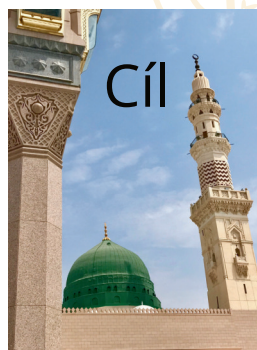

Hra© Migrace z Mekky do Medíny

Brány města jsou zavřené.
Jedno kolo stojíš.

Cíl

Zapomněl jsi čturu s vodou.
Vrať se do oázy.

Došla voda. Jdi pro ní do oázy
a vrať se stejnou cestou zpět.

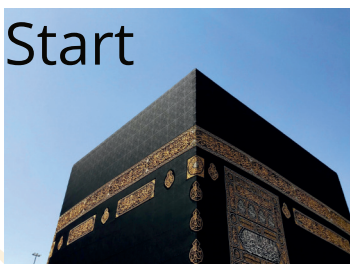

Stojíš na rozcestí. Řekni jedno Alláhovo jméno
a pokračuj zkratkou. Pokud nevíš, jdi kolem hory.

Postav figurky na start, Mekka. Až hodíš
3, můžeš začít hrát, házej tedy znovu.
Vyhrává ten, kdo bude první v Medíně.
Nezapomeň, do Medíny tě pustí
s přesným počtem políček.

Start

Tvůj velbloud si zvrtil kotník, 2
kola nehraješ.

Zapomněl sis doma boty!
Vrať se do Mekky.

Jak prorok Muhammad (Mír a Boží požehnání s ním) vypadal

Umm Ma'bad 'Atikah bint Khalid al-Khuza'iyyah (Nechť je s ní Alláh spokojen), řekla:

„Viděla jsem muže viditelného jasu a čistoty, krásného vzhledu, světlé tváře, bez vyčnívajících žeber ani malé hlavy, krásného. Oči měl sytě černé a velké a řasy dlouhé. Jeho hlas byl jemný a měkký. Bělost jeho očí byla jasná a jeho zorničky byly velmi černé. Jeho obočí bylo krásně klenuté a spojené. Víčka byla orámována přirozeně černou linkou. Jeho krk byl dlouhý, vousy hustě plné. Když mlčel, vypadal důstojně. Když promluvil, byl významný a ověnčený velkolepostí. Jeho řeč byla sladká, jeho slova přesná, ani příliš málo, ani příliš. Jako šňůra perel stékající postupně dolů.

Byl nejnápadnější a nejkrásnější z lidí při pohledu z dálky a nejkrásnější z nich při pohledu zblízka. Byl středně vysoký, ani nepřiměřeně vysoký, ani pohrdavě nízký. Mezi těmi třemi byl nejzářivější vzhledem, nejlepší z nich co do postavy. Byl obklopen společníky. Když promluvil, pozorně naslouchali. Když vydal rozkazy, spěchali je splnit. Ctěný, sloužil a obklopen stoupenci. Ani se nemračil, ani nekritizoval." [Al-Baihaqi a al-Hakim]

'Ali ibn Abu Ṭaliba (Nechť je s ním Alláh spokojen), řekl když popisoval Proroka (Mír a Boží požehnání s ním):

„Nebyl ani přehnaně vysoký, ani nízký, ale mezi (jeho) lidmi byl spíše střední postavy. Jeho vlasy nebyly ani extrémně kudrnaté, ani rovné, spíše byly vlnité a splývavé. Nebyl ani korpulentní, ani neměl úplně kulatý obličej, ale byl mírně zaoblený. Jeho pleť byla světlá s nějakým zarudnutím. Oči měl velmi černé, řasy dlouhé. Jeho klouby byly velké a ramena široká. Měl hladkou pleť; od hrudi k pupíku se mu táhla tenká linie vlasů. Jeho ruce a nohy byly plné a pevné. Šel s vervou, jako by sestupoval z výšky. Když se otočil, aby se podíval (na někoho nebo něco), otočil se celou svou postavou. Mezi jeho rameny byla pečeť proroctví a on je pečeť proroků. Jeho srdce bylo nejzdravější a nejštědřejší ze srdcí. Jeho řeč je nejpravdivější řečí. Byl nejjemnější z lidí a nejlaskavější z nich ve společnosti. Kdokoli ho nečekaně viděl, byl by ohromen. Kdo ho poznal, miloval by ho. Kdokoli by ho popsal, řekl by: "Neviděl jsem před ním ani po něm nikoho podobného."

Noční cesta

Al Isra wa al Miraj

Není pochyb, že Al Isra wal Miraj jsou další ze skvělých znamení od Alláha, že Muhammad je Boží prorok (Mír a Boží požehnání s ním) a jaká je jeho pozice před Nejvyšším Alláhem.

Kromě toho je to další znamení o všemohoucnosti, jedinečnosti a velkoleposti Alláha.

Pouť al Isra je poutí z Mekky do Jeruzaléma a Al Miraj je cesta na nebesa. Jedná se tedy o dvě poutě v jednu noc.

Alláh řekl: *“Sláva tomu, jenž za noci přenesl služebníka Svého (Muhammada) z Posvátné mešity (Makkah) do mešity nejvzdálenější (Jeruzalém), jejíž okolí jsme požehnali, abychom mu (Muhammadovi) ukázali Svá znamení. A On věru slyšící je a jasozřivý.”* Súra al Isra, verš 1

Tato Muhammadova zkušenost je velkým testem pro všechny muslimy, kteří přichází po Proroku, abychom uvěřili ve věci, které nám jsou neviditelné. Musíme věřit ve vše, co nám Alláh a prorok Muhammad (Mír a Boží požehnání s ním) řekli a co bylo zjeveno v Koránu.

„Toto Písmo, o němž pochyb není, je vedením pro bohabojné, kteří v nepoznatelné věří, modlitbu dodržují ...” súra al Baqara, verše 2-3

Existuje několik názorů, kdy k této úžasné noční cestě došlo.

Podle učenců k ní došlo v pozdější době protože během pouti Al Isra se ustanovil počet modliteb, které prorokova manželka Khadídža (Nechť je s ní Alláh spokojen) nezažila. Khadídža zemřela o ramadánu 10.roku prorokovi posvátné mise.

V kontextu súry al Isra, lze říci, že k této události došlo v pozdním mekkánském období.

Prorok (Mír a Boží požehnání s ním) řekl: "Když jsem byl v Domě (Káába) ve stavu uprostřed mezi spánkem a bděním, (anděl mě poznal) jako muže ležícího mezi dvěma muži. Byl mi přinesen zlatý tác plný moudrosti a víry. Mé tělo bylo rozříznuto od hrdla až po spodní část břicha a pak bylo mé břicho omyto vodou Zamzam a (mé srdce bylo) naplněno moudrostí a vírou. Al-Buraq, bílé zvíře, menší než mezek ale větší než osel, mi byl přiveden a vyrazil jsem s Džibrílem ke Chrámu v Jeruzalémě. Zde jsem ho (Buraqa) přivázal k prstenu, který používají proroci. Vstoupil jsem do mešity a pomodlil jsem se v ní dvě rak'ah, a pak jsem vyšel ven a Džibríl mi přinesl nádobu vína a nádobu mléka. Vybral jsem si mléko a Džibríl řekl: Vybral sis přirozenou věc. A pak mě vzal na nebesa.

Když jsme došli k nejbližšímu nebi, řekl Džibríl strážci nebeské brány: "Otevři bránu." Vrátný se zeptal: "Kdo to je?" Řekl: "Džibríl." Strážce brány: "Kdo Tě doprovází?" Džibríl řekl: "Mohamed." Vrátný řekl: "Byl povolán?" Džibríl řekl: "Ano." Pak bylo řečeno: "Je vítán. Jak úžasná je jeho návštěva!" Pak jsem potkal Adama, pozdravil jsem ho a on řekl: „Jsi vítán, synu a proroku.“ Potom jsme vystoupili do druhého nebe. Bylo dotázáno: 'Kdo to je?' Džibríl řekl: "Džibríl." Bylo řečeno: 'Kdo je s tebou?' Řekl: 'Mohamed' Bylo dotázáno: 'Bylo pro něj posláno?' Řekl: "Ano." Bylo řečeno: "Je vítán. Jak úžasná je jeho návštěva!" Pak jsem potkal Isu a Yahyu (Jan), kteří řekli:

„Jsi vítán, bratře a proroku.“ Potom jsme vystoupili do třetího nebe. Bylo dotázáno: 'Kdo to je?' Džibríl řekl: "Džibríl." Bylo dotázáno: „Kdo je s tebou? Džibríl řekl: "Mohamed." Bylo dotázáno: 'Bylo pro něj posláno?' "Ano," řekl Džibríl. „Je vítán. Jak je jeho návštěva nádherná!“ (Prorok ﷺ dodal:). Tam jsem potkal Yusufa, pozdravil jsem ho a on odpověděl: „Jsi vítán, bratře a proroku!“ Poté jsme vystoupili do 4. nebe a opět se vyměňovaly stejné otázky a odpovědi jako v předešlých nebesích. Tam jsem potkal Idrise a pozdravil ho. Řekl: "Jsi vítán, bratře a Proroku." Poté jsme vystoupili do 5. nebe a opět se vyměňovaly stejné otázky a odpovědi jako v předchozích nebesích. Tam jsem potkal a pozdravil Háruna, který řekl: „Jsi vítán, bratře a proroku.“ Potom jsme vystoupili do 6. nebe a opět se vyměňovaly stejné otázky a odpovědi jako v předešlých nebiích.

Tam jsem potkal a pozdravil Musu, který řekl "Jsi vítán, bratře a prorok." Když jsem pokračoval dál, začal plakat a na otázku, proč pláče, řekl: "Ó Pane! Následovníci tohoto muže, který byl poslán za mnou, vstoupí do ráje ve větším počtu než mých následovníků." Potom jsme vystoupili do sedmého nebe a opět se vyměňovaly stejné otázky a odpovědi jako v předchozích nebesích. Tam jsem potkal a pozdravil Abrahama, který řekl: 'Jsi vítán, synu a proroku.' Pak mi byl ukázán Al-Bait-al-Ma'mur (tj. Alláhův dům). Zeptal jsem se na to Džibríla a on řekl: Toto je Al Bait-ul-Ma'mur, kde se denně modlí 70 000 andělů, a když odcházejí, už se tam nikdy nevrátí (ale vždy do něj, do Alláhova domu, denně přichází noví andělé).' Pak mi byl ukázán Sidrat-ul-Muntaha (tj. strom v sedmém nebi) a viděl jsem jeho plody Nabk, které se podobaly hliněným džbánům a jeho listy byly jako uši slonů a u jeho kořenů pramenily čtyři řeky, z nichž dvě byly zjevné a dvě skryté. Zeptal jsem se Džibríla na ty řeky a on řekl: "Dvě skryté řeky jsou v ráji a ty zjevné jsou Nil a Eufrat." Potom mi Alláh nařídil padesát modliteb ve dne a v noci.

Sestupoval jsem dolů, dokud jsem nepotkal Musu, který se mě zeptal: 'Co ti tvůj Pán přikázal?' Řekl jsem: "Bylo mi nařízeno padesát modliteb." Řekl: 'Znám ty lidi lépe než ty, protože jsem měl tu nejtěžší zkušenost přivést Bani Israel (děti Izraele) k poslušnosti. Tvoji následovníci takové břemeno nemohou plnit. Vrať se tedy ke svému Pánu a požádej Ho (aby snížil počet modliteb)." Vrátil jsem se a požádal Alláha (o snížení) a on jich udělal čtyřicet. Vrátil jsem se a (setkal se s Musou) a měl podobnou diskusi. Potom jsem stále chodil tam a zpět mezi mým Pánem Požehnaným a Vznešeným a Mojžíšem, až řekl: Každý den a noc je pět modliteb. Ó Mohamede, každý je počítán jako deset, takže to dělá padesát modliteb. Kdo hodlá udělat dobrý skutek a neudělá ho, nechá si dobrý skutek zaznamenat; a pokud to udělá, bude mu to zaznamenáno jako deset; kdežto ten, kdo zamýšlí udělat zlý skutek a neučiní, tomu nebude zaznamenáno; a pokud to udělá, bude zaznamenán pouze jeden zlý skutek.

Když jsem znovu přišel k Musovi, řekl: 'Co ti tvůj Pán přikázal?' Řekl jsem: 'Alláh snížil počet modliteb na pět.' Zopakoval stejnou radu, ale řekl jsem, že se stydím stále žádat o snížení, vzdal jsem se Alláhovu konečnému rozkazu)" Alláh oslovil Alláhova posla (ﷺ): „Ustanovil jsem svou povinnost a Zmenšil jsem břemeno mých služebníků.

komplex al Aqsa

Jak se jmenoval prorokův dědeček?

V jakém roce se narodil prorok, podle jakého zvířete ho pojmenovali?

Jaká bitva proběhla o Ramadanu?

Jak se jmenovala prorokova první manželka?

Na jakém zvířeti byl prorok odvezen z Mekky do Jeruzaléma?

Kolik modliteb nám Alláh původně uložil?

Proč si prorok vybral za manželku A'išu?

Moje poznámky:

Pramen Zamzam, Mekka, Saudská Arábie

Jaké Proroky potkal Muhammad ﷺ
v každém nebi?

Modlitba podle proroka Muhammada (Mír a Boží požehnání s ním)

V islámském významu má slovo modlitba mnoho definic, jedna z nich je: slova a činy začínající takbírem a končící taslímem s určitými podmínkami. Povinnost modlitby vychází z Koránu, Sunny a Shody všech učenců (Idžmá'a).

Časy modliteb

Časy modliteb vyplývají z tohoto hadíthu:

“K Prorokovi přišel Gabriel a řekl mu: vstaň a modli se, a modlili se Zuhr v době, kdy slunce začalo vrhat stín, poté přišel v čase 'Asru a řekl: vstaň a modli se a modlil se 'Asr v době, kdy byl stín stejně dlouhý jako nějaká věc, poté přišel v čase Magribu a řekl: vstaň a modli se, a modlil se Maghrib, když zapadlo slunce, poté přišel v čase 'Iša a řekl: vstaň a modli se a modlil se 'Išu poté, co zapadly červánky, poté přišel v čase Fadžru a řekl: vstaň a modli se a modlil se Fadžr v době, kdy se rozbřeskl úsvit. Potom za ním přišel druhý den v čase Zuhru a řekl: vstaň a modli se a modlil se Zuhr v době, kdy byl stín stejně dlouhý jako nějaká věc, poté přišel v čase 'Asru a řekl: vstaň a modli se a modlil se 'Asr v době, kdy byl stín dvakrát tak dlouhý jako nějaká věc, poté přišel v čase Magribu, ve stejném, jako předešlý den aniž by se jakkoliv zpozdil, poté přišel v době modlitby 'Iša, když přešla první polovina noci (nebo první třetina) a modlil se 'Išu, poté přišel na Fadžr v době, kdy se už hodně rozednilo a řekl: vstaň a modli se a modlil se Fadžr a pak řekl: čas modlitby je mezi těmito časy”.

Ranní modlitba (Fadžr)

Fadžr začíná, když se na obzoru objeví úzký pruh začínajícího úsvitu a končí při východu slunce.

Z hadíthu vyplývá, že je nejlépe modlit se ranní modlitbu hned na začátku času, protože se tak modlil Prorok, a to je názor Abú Bakra, 'Umara, 'Uthmána, a dalších společníků Proroka.

Modlitba má 2 rakah, opakování. Recituje se nahlas.

Polední modlitba (Zuhr)

Ta začíná v době, kdy začíná odpolední stín a trvá až do doby, kdy je stín stejně dlouhý jako nějaká věc.

Modlitba má 4 rakah, opakování. Recituje se potichu.

Odpolední modlitba (Asr)

Začíná v době, kdy je stín stejně dlouhý jako nějaká věc a jeho povolený čas je do té doby, dokud není stín dvakrát dlouhý jako nějaká věc.

Modlitba má 4 rakah, opakování. Recituje se potichu.

Modlitba při západu slunce (Maghrib)

Ta začíná hned po západu slunce a měla by se ideálně modlit v tento jeden čas, jak vyplývá z výše uvedených hadíthů (cca do 20 minut po západu slunce).

Modlitba má 3 rakah, opakování. Recituje se nahlas.

Večerní modlitba ('Iša)

Ta začíná poté, co zapadnou červánky, jak vyplývá z výše uvedených hadíthů. Nejlepší je se jí modlit co nejdéle, blízko půlnoci.

Modlitba má 4 rakah, opakování. Recitujeme nahlas.

Časy, kdy je zakázané se modlit

Prorok určil tři časy, kdy je zakázané se modlit:

1 - v době východu slunce

tzn. po modlitbě Fadhr se již nic nemodlit až

dokud neskončí východ slunce. Pokud, ale vstaneš v době východu slunce je tvou povinností se pomodlit co nejdříve.

2 - v pravé poledne (těsně před modlitbou Zuhr)

3 - v době západu slunce

A také po modlitbě 'Asr se už nesmí modlit, dokud neskončí západ slunce.

4 - v době pátečního kázání

Páteční kázání je povinné pro všechny dospělé muže. A jsou hadíthy, které dokazují, že v době kázání je nařízeno poslouchat a nemluvit a nedělat nic jiného než poslouchat kázání.

Tento zákaz se týká pouze dobrovolných a doporučených modliteb.

A netýká se nahrazování povinných modliteb. Například pokud člověk zaspí ranní modlitbu a probudí se při východu slunce, má se modlit okamžitě a nečekat až slunce vyjde.

Věci, které ruší modlitbu

- 1- Zrušení úmyslu se modlit
- 2 - Nedodržení některého pilíře
- 3 - Úmyslně jíst nebo pít při modlitbě
- 4 - Úmyslně mluvit při modlitbě, kromě napomenutí Imáma kvůli chybě
- 5 - Úmyslné zvracení
- 6 - Porušení očisty nebo pokud si člověk vzpomene, že není očištěn
- 7 - Smích
- 8 - Příliš mnoho pohybů, otáčení se atd. které nesouvisí s modlitbou.

Dobrovolné a doporučené modlitby

Dhuha - dopolední modlitba po východu slunce. Modlí se 2 rakat, recituje se potichu.

Šafatul Witr - modlí se po modlitbě Iša. Modlí se vždy liché počty rakat, modlitba se ukončuje vždy po 2 rakat a následně se pomodlí liché rakat zvlášť. Recituje se potichu.

Istihár - speciální modlitba o 2 rakat. Když nevíme co máme udělat nebo se nemůžeme rozhodnout.

Tarawíh - speciální modlitba pouze během Ramadánu. Modlí se po povinné modlitbě Iša. Má minimálně 2 rakat, recituje se nahlas

Tahadžud - noční modlitba, 2 rakat, recituje se potichu

Sunna modlitby, Rawatib

2 rakat před modlitbou Fadžr

4 rakat před a 2 po modlitbě Dhuhr

Asr nemá žádnou sunna modlitbu

2 rakat po modlitbě Magrib

2 rakat po modlitbě Iša

Modlitba krok za krokem

Když jsme připravení k modlitbě, stojíme pokorně směrem ke Qible. V duchu a v srdci máme úmysl, jakou modlitbu se chceme pomodlit.

Když se chceme začít modlit. Zvedneme ruce k hlavě, do úrovně uší a nahlas řekneme **Alláhu Akbar**. Pak v duchu můžeme říct dua'. Např. 'Auzu billahi mina šajtányr radžím (Hledám ochranu u Alláha před ďáblem prokletým).

Dáme si ruce na hrud', pravá ruka překrývá levou. Díváme se na zem před sebe a recitujeme Korán.

Jako první vždy recitujeme súru al Fátíha. Když dorecitujeme, řekneme **Ámín**. Pak následuje ještě jedna súra nebo její část, dle vlastního výběru. Až skončíme s recitací, řekneme **Alláhu Akbar** a předkloníme se (rukú).

3x Subhána Rabbij -a Azím Budiž chvála memu velikému Pánu (už si říkáme sami pro sebe)

Pak se zvedneme do stoje a opět dáme ruce k uším. **1x Sami Alláhu Hamidah, Rabbana Iaka-I-Hamd**

Nechť Alláh vyslyší toho, kdo ho chválí; Pane náš budiž Ti chvála. Pak řekneme **Alláhu Akbar** a uděláme sudžúd.

3x Subhána Rabbija-I Álá Budiž sláva Pánu Nejvyššímu . Pak můžeme říkat různá dua' - prosit o odpuštění nebo jiné prosby. Pak řekneme **Alláhu Akbar** a posadíme se na kolena.

1x Rabbana laka-l-Hamd Pane náš budiž
Ti chvála. Pak řekneme Alláhu Akbar
a opět uděláme sudžúd. Při sezení je
Sunna, tato pozice nohou.

Ze sudžúd, řekneme **Alláhu Akbar**, si opět sedneme, ale jen krátce a postavíme se.

Tohle vše je jeden rakah - jedno opakování.

Dáme si ruce na hrud' a opět recitujeme al Fátihu a další súru nebo její část. Dále pokračuje stejně.

Po druhém sudžúd se posadíme a odříkáváme tzv. taššahud: **Attahujjátu-hi-láh wa ssalawátu wa ttajjibát. Assalámu alajka ajuha nnabij wa rahmatulláhi wa barakátuh. Assalámu alajná wa alá ibádilláhi ssahihín. Ašhadu an lá iláha illa-l-láh wahdahu ha šaríka lah wa ašhadu anna Muhammadan abduhu wa rasúluh.**

Veškerá úcta, všechno uctívání, veškerá svatost náleží Alláhu. Mír budiž s tebou, ó Proroku, a milosrdenství Alláha a Jeho požehnání. Mír buď s námi všemi a s pravými služebníky Alláhovými. Vyznávám, že není boha kromě Alláha, a vyznávám, že Muhammad je Jeho služebník a posel.

Když říkáme šahádu (La iláha....) zvedneme prsteníček pravé ruky směrem nahoru.

Pokud má modlitba pouze 2 opakování (Fadžr), řekneme ještě druhou část taššahud, ihned za tou první: **Allahumma salli 'ala Muhammad wa 'ala ali Muhammad kama salayta 'ala Ibrahim wa 'ala ali Ibrahim , innaka hamidun madžid. Allahumma barik 'ala Muhammad wa 'ala ali Muhammad kama barakta 'ala Ibrahim wa 'ala ali Ibrahim, innaka hamidun madžid.** Ó Alláhu, pošli modlitby za Mohameda a na Mohamedovu rodinu, jako jsi posílal modlitby na Ibrahima a rodinu Ibrahima, Ty jsi skutečně hoden chvály, plný slávy. Ó Alláhu, požehnej Mohamedovi a Mohamedově rodině, jako jsi požehnal Ibrahimovi a Ibrahimově rodině, opravdu jsi hoden chvály, plný slávy.

Pak se podíváme doprava řekneme: **Assalamu alejkum wa rahmatu Alláh.**

A poté uděláme to samé na levou stranu. Tím jsme modlitbu ukončili.

Pokud má modlitba 3 nebo 4 opakování. Po první části taššahud se opět postavíme a odrecitujeme al Fátihu. Ale nyní už potichu a už se nerecituje žádná další súra. Veškeré kroky jsou vždy stejné.

Pokud se jedná o modlitby Fadžr, Magrib a Iša, tak v prvních dvou opakování recitujeme al Fátihu a další súru vždy nahlas.

Káhira, Egypt

Kdo má povinnost se modlit?

Kolik je povinných modliteb?

Jak se jmenuje pozice v předklonu?

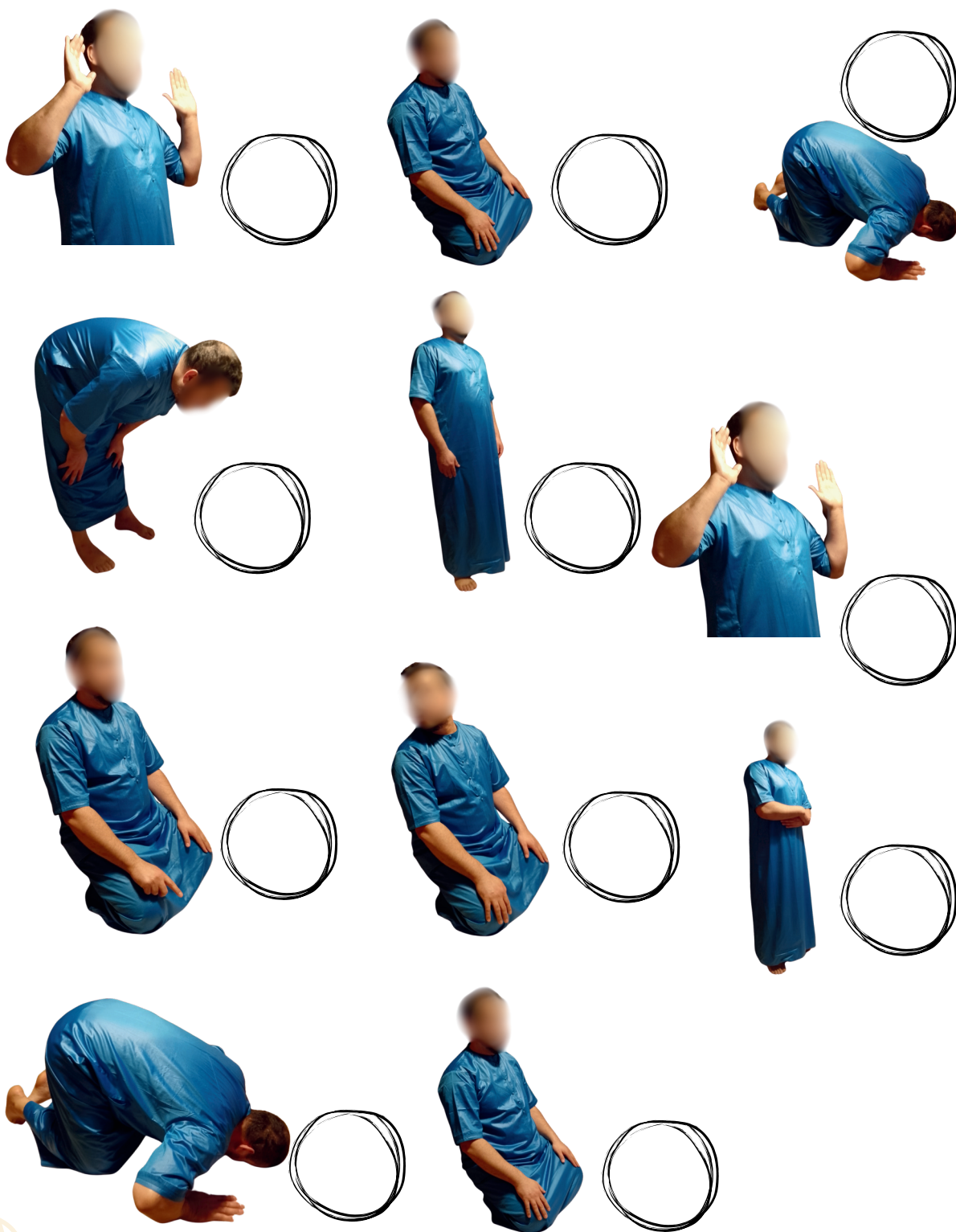
Kolik rakat (opakování) má modlitba Asr?

Vzpomeneš si na nějakou nepovinnou, dobrovolnou modlitbu?

Moje poznámky:

Ahmed to zase celé popletl. Ukaž
mu, jak se správně modlí.©

Hadís a Sunna

Hadís znamená slova, činy, povolení, a nebo atributy zmiňované prorokem Muhammadem ﷺ. Hadís může i potvrzovat věci zmiňované v Koránu, jako jsou např. modlitby nebo zakát. Může nám také sdělit detaily věcí zmiňovaných v Koránu ve všeobecných podmínkách, např. počet rakah – opakování v modlitbě, detaily poutě Hadž a další. Hadís nám také může vysvětlit různá pravidla, která v Koránu nejsou zmiňována. Hadísy jsou tedy velmi důležité a jsou nedílnou součástí našeho, muslimského života.

Hadísy proroka Muhammada jsou zjevením od jeho Pána, Alláha. Alláh, Nejvyšší Nejmocnější řekl: *"Váš společník (Muhammad) ani nesešel z cesty, ani se nezmýlil. Nemluví ani o (vlastní) touze. Je to pouze zjevené proroctví."* Sura al Najm, verše 2-4.

Hadís a Sunna jsou v některých případech synonyma. Někde se však rozcházejí. Sunna je průvodce pro nás, jak se máme chovat a jak správně žít. Zároveň tyto průvodci vycházejí z vyprávění, hadísů.

Abdu a Sára šli na třesně. Byl to krásný strom plný červených třešní. Abdu hned vyskočil na strom a lezl výš a výš. Sára na něj volala: "Abdu nelez tam. Podívej, tady dole jsou taky třesně. Můžeme je trhat přímo ze země." Ale Abdu jí neposlouchal a lezl dál, protože nahoře byly třesně ještě větší a červenější. Sára na něj zavolala ještě jednou, ale Abdu jen mávl rukou a lezl výš a výš. Abdu byl velmi chamtivý a chtěl ty velké třesně jenom pro sebe. A najednou se pod ním zlomila větev a Abdu spadl na zem. Abdu velmi plakal, protože si poranil nohu a vymkl si kotník.

Prorok Muhammad (Mír s ním) říkával: „**Kdyby syn Adamův dostal údolí plné zlata, rád by měl druhé; a kdyby dostal druhé, rád by měl třetí. Jenom hrob může uspokojit chamtivého člověka.**” zapsal Sunan In Majah

Fatima byla ve škole a velmi plakala. Pan ředitel šel okolo a viděl, jak moc pláče. Zeptal se jí, co se stalo. Fátima mu odpověděla: "Ztratila jsem tužku a teď nemůžu psát. Psala jsem s ní úplně všechno a teď je ztracená." "A jak vypadala tvoje tužka?" zeptal se ředitel. "Byla červená a měla černé pruhy." Ředitel sáhl do kapsy a vytáhl krásnou novou tužku. Byla červená s tenkými černými proužky. "Je to tvoje tužka, Fátimo?" "Néééé, ta není moje. Ta je moc hezká a nová". Ředitel byl velmi potěšený, že Fátima nelhala a byla upřímná. "Protože jsi nelhala, tak ti tuhle tužku věnuji." Fátimě se rozzářily oči radostí. Přestala plakat, děkovala panu řediteli a ihned si tužku uložila do penálu.

Prorok Muhammad (Mír a Boží požehnání s ním) řekl: "**Je pro vás povinné říkat pravdu, protože pravda vede ke ctnosti a ctnost vede do Ráje.**" zapsal Sahih Muslim

Rodina oveček se pásla na louce za domem. Maminka ovečka, tatínek beran a malé neposedné jehně. To pořád chtělo jít dál k lesu, kde byla tráva zelenější. Ale rodiče mu to nechtěli dovolit. V lese žije zlý vlk a ten by mohl malé jehně sežrat. Když se ovečky se západem slunce vracely domů, malé jehně uteklo k lesu. Ještě si kousne dobré zelenější trávy a hned se vrátí. Ale najednou zjistilo, že je už skoro tma a ono neví, kde je. Začalo se bát a volalo rodiče. V tom se objevil vlk, o kterém mu vyprávěl tatínek a malé jehně sežral.

“Držte se proto shromáždění, neboť vlk sežere ovci, která se sama zatoulá.” sunan an Nasai

Alí je velmi zlobivý malý kluk. A maminka ho stále napomínala, aby se hezky choval, aby nezlobil a ošklivě nemluvil. Občas Alí poslechl, ale většinou ne. Jednou poprosil maminku, aby mu koupila to krásné červené autíčko, které vídá v obchodě. Maminka mu řekla, že pokud bude hodný a neudělá žádnou lumpárnu, autíčko dostane. Alí začal být hodný chlapec. Byl vzorný, pomáhal ani se nepral s ostatními. Dokonce se pravidelně modlil. Večer k němu přišla maminka a objala ho, pochválila ho a zeptala se, proč je najednou tak hodný? Alí odpověděl: “Protože jsi mi slíbila to krásné červené autíčko.” Maminka ho pochválila: “To jsi šikovný. Ale musíš se takhle chovat nejen kvůli červenému autu. Musíš být hodný pro Alláha. Pak v Ráji dostaneš milion takový aut a ještě více.” a řekla mu hadís:

“Garantuji každému, kdo nebojuje, i když je vyprovokován, dostane sídlo v Ráji”. sunan Abi Dawud

Co je to hadís?

Vzpomeneš si, která manželka proroka Muhammada znala 2 tisíce hadísů?

Co nás učí sunna?

Proč bychom se neměli vzdalovat od skupiny?

Moje poznámky:

Ramadán

Ramadán je měsíc půstu, odpuštění a duchovního klidu. V měsíci Ramadánu byl zjeven Korán proroku Muhammadovi (Mír a požehnání s ním) a Allah (Nejvyšší a Nejoslavovanější) nám nařídil se v tomto měsíci postit a více se věnovat modlitbám, uctívání Allaha, více pomáhat chudým a nemocným lidem, studovat Islám, více číst Korán a celkově bychom měli dbát na to, jak se chováme. Měli bychom se vyvarovat lžím, pomluvám a hněvu. Abychom se více líbili Alláhu, měli bychom se slušně chovat, neodmlouvat rodičům a pomáhat jim. Nejenom o Ramadánu.

Ramadán je 9. měsíc islámského kalendáře. Ramadán pochází z arabského slova ramida nebo al-ramad, tedy spalující žár, protože Ramadán spaluje všechny naše hříchy.

Jak poznáme, kdy začíná Ramadán?

Začátek nového měsíce ramadánu se určuje tím, že dva důvěryhodní svědci potvrdí, že spatřili na obloze srpek nového měsíce. Stejně tak se pozná i konec měsíce.

“Během ramadánu jsou otevřeny brány Ráje, brány Pekla jsou zavřeny a satani jsou v Pekle spoutáni řetězy.” Sahih Bukhari

Půst během Ramadánu

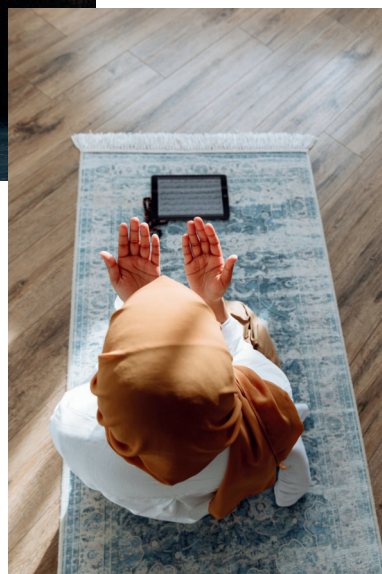
Postíme se od úsvitu do západu slunce. Po modlitbě západu slunce se muslimové shromažďují ve svých domovech nebo mešitách, aby přerušili půst jídlem zvaným Iftar, který je často sdílen s přáteli a rodinou. Iftar obvykle začíná datlemi, jak bylo zvykem Muhammada (Mír s ním) nebo meruňkami a vodou nebo slazeným mlékem. V noci se konají dodatečné modlitby zvané tarawíh, které se nejlépe provádějí ve shromáždění v mešitě. Během těchto modliteb může být v průběhu měsíce ramadánu recitován celý Korán.

Kdo se postí?

Každý zdravý dospělý muslim má povinnost držet půst. Z půstu jsou však osvobozeni lidé, pro které by byl půst těžkostí. To zahrnuje každého, kdo je nemocný nebo cestuje; ženy, které jsou těhotné, kojící nebo mají menstruaci; nebo starší lidé, kteří jsou příliš slabí nebo nemocní na to, aby se postili. Půst by měli dokončit později, s výjimkou těch, kteří se nemohou postit kvůli věku nebo chronické nemoci. Místo toho mohou nakrmit chudého člověka za každý den půstu, který jim chybí.

Co je noc Al-Qadr?

Noc Al-Qadr je jednou z nejdůležitějších a nejposvátnějších nocí. Bývá také označována jako Noc moci. Právě v této noci byl zjeven Korán proroku Muhammedovi (Mír s ním).

Kdy je noc Al-Qadr?

Obecně se věří, že Laylatul Qadr (Noc moci) nastává 27. ramadánu. Učenci hadísů však doporučují zaměřit se na posledních 10 nocí ramadánu. Zejména liché noci, protože se to s největší pravděpodobností stalo v jedné z těchto nocí na základě následujících hadísů:

Prorok Muhammad (mír s ním) doporučil: „Hledejte to v lichých nocích posledních deseti nocí měsíce ramadánu“. Hadís Sahíh al-Bukhari

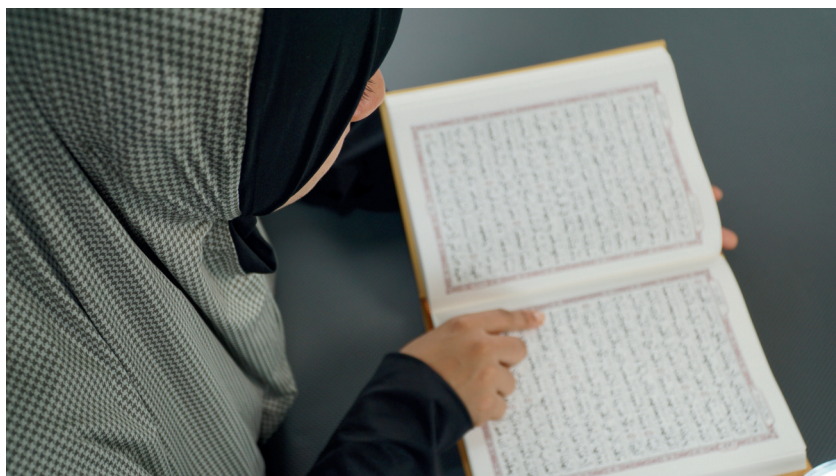
Prorok Muhammad (Mír a požehnání s ním) řekl: “Ten, kdo stráví noc Al-Qadr v modlitbách z víry a v naději na odměnu, tomu budou smazány všechny hříchy.” Hadís Sahíh al-Bukhari

Nejlepší Dua´ a pro noc Al-Qadr:

Allahumma innaka 'afuwwun tuhibb al-'afwa fa'fu 'anni.

“O Allahu, jsi Všeodpouštějící a miluješ odpuštění, tak mi odpusť.”

Moje poznámky:

Nauč se súru al Qadr (Noc
Úradku). Obtahuj písmenka,
zkoušej recitovat
a zapamatuj si co který verš
znamená.

سُورَةُ الْقَدْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismilléhir rahménir rahím

Ve jménu Alláha, Milosrdného, Milostivého

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

Inná anzálnéhu fí lejlatil qadr

My jsme ho (Korán) seslali v noci al Qadr

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

Wa mááá adráka má lejlatul qadr

A ty víš (ty, kdož posloucháš) co je noc al Qadr?

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ

Lejlatul qadri chajrummin alfi šahr

Noc al Qadr je lepší než tisíc měsíců

نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ

Tanazzalul malááá ikatu warrúhu fíhá bi izni rabbihimmin kulli amr

Andělé a Ruh (duše) jsou v ní seslaní se souhlasem svého Pána

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

Salámun hija hattá mat la´il fadžr

Mír v ní je až do úsvitu

Jak vypadá Ramadán u vás doma?

Libanon

Svátky Eid al Fitr, Eid al Adha

První svátek Eid, který následuje po Ramadánu se nazývá **Eid al Fitr**

Eid al Fitr se slaví na konci posvátného měsíce Ramadán, který je devátým měsícem islámského kalendáře. Je oslavou konce měsíčního půstu a je časem díkůvzdání, odpuštění a darování těm, kteří to potřebují.

Oslavuje se v kruhu rodiny s dobrým jídlem a modlitbami či prosbami.

Jak už určitě víte máme 5 denních povinných modliteb, avšak na uvítanou Eid Al Fitr se brzy ráno po modlitbě Fadžr modlíme modlitbu Salah Al Eid.

Tato modlitba se modlí ve shromáždění v mešitě

Prorok Muhammad (Mír s ním) měl zvyk před modlitbou sníst pár datlí.

Vyprávěl Anas bin Malik:

Alláhův posel (Mír s ním) nikdy nepokračoval (k modlitbě) v Den `Id-Al-Fitr, dokud nesnědl nějaké datle. Anas také vyprávěl: Prorok (Mír s ním) jídal lichý počet datlí.

Sahíh Al Bukhari 953

Před modlitbou by se měl dávat dar lidem, kteří to potřebují.

Tento dar se nazývá Zakát Al Fitr

Zakat Al Fitr (také známý jako fitrana) je charitativní dar (Sadaqa) jídla, které se musí dát před modlitbou Eid, před koncem měsíce ramadánu, z lásky k Alláhovi. Zakat Al-Fitr je povinen pro každého dospělého muslima, který se živí sám, který má jídlo nad rámec svých potřeb, jménem svým a své rodiny.

Druhým významným svátkem je **Eid al Adha** - svátek oběti.
Tento svátek slavíme po ukončení poutě Hadž.

Proč je Eid al Adha pro nás důležitý a proč ho slavíme?

Před tisíci lety prorok Ibrahim (Boží milosrdenství s ním) měl sen, ve kterém mu Alláh přikázal obětovat svého prvorozeného syna proroka Ismaila (Boží milosrdenství s ním)

„Otče můj! Udělej to co ti je přikázáno. Zjistíš, pokud Bůh bude chtít, že patřím mezi trpělivé" řekl Prorok Ismail, když mu jeho otec řekl o jeho snu a příkazu Alláha.

Když se tak mělo stát, Ibrahim obrátil zrak a slyšel hlas který mu říkal:
„Přestaň“!

Když se prorok Ibrahim (Boží milosrdenství s ním) podíval zpět, uviděl bílého berana místo svého syna.

Tento příběh hovoří o tom, jak byli oba oddáni Alláhovi a On jim na oplátku za jejich oddanost dal dar života.

A právě v den Eid al Adha každý, kdo může obětuje berana, velblouda, býka, kozu nebo krávu.

Tento den není jen o zvířeti.

Jde hlavně o naši oddanost Alláhovi a o čistý úmysl, který máme a vychází přímo z našeho srdce.

Při obětování zvířete se jedna třetina vždy nechává pro nás a naši rodinu, druhá třetina je pro známé a přátele a ta třetí je pro lidi, kteří to potřebují.

Kdy je Ramadán?

Co je povinností během Ramadanu pro každého dospělého zdravého muslima?

Jak se jmenuje speciální modlitba, která je pouze během Ramadánu?

Jak se jmenuje "svátek oběti"?

Kdy se modlí sváteční modlitby?

Moje poznámky:

Korán

القران الكريم

Korán je poslední knihou seslanou Alláhem pro lidi.

Od doby, kdy byl Korán zjeven proroku Muhammad ﷺ, se v celé knize nezměnilo ani jedno jediné písmenko, ani jedna čárka. Tak moc jí Nejvyšší a Nejmocnější Alláh opatruje a ochraňuje SubhanaAllah.

Korán byl zjeven proroku Muhammad ﷺ během postního měsíce Ramadánu. Jak už jsme řekli dříve, první verše mu byly seslány v jeskyni Hiraa, kam chodil meditovat a hledat odpovědi. Zjevil mu je anděl Džibríl, kterého poslal Alláh.

První seslanou súrou byla Al Alaq - Kapka přilnavá. Poslední byla súra An Nasr - Vítězství. Ve které nás Allah informuje o blížící se smrti proroka Muhammada ﷺ.

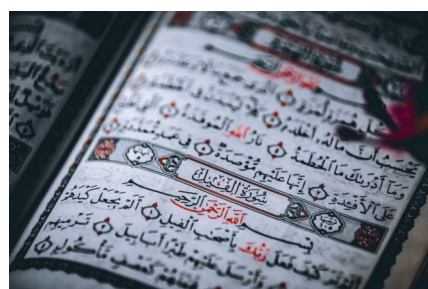
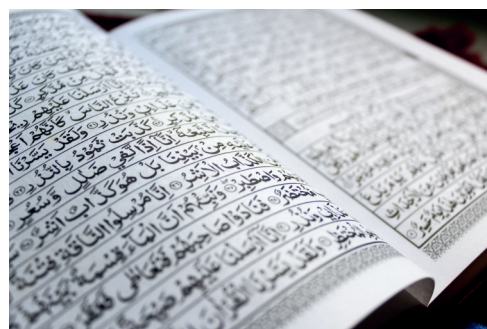
Korán má 114 súr (Kapitol) a je rozdělený do 30 Džus.

Nejdelší súrou je Al Baqara - Kráva a nejkratší je súra Al Kawthar (Kawthar je řeka v Ráji). Jediné ženské jméno zmíněné v Koránu je Maryam.

Za každé písmeno, které přečteme v Koránu dostáváme odměnu, která se desetinásobí a ten, kdo má těžkosti se čtením dostává odměn dvojnásob.

Ten, kdo si zapamatuje celý Korán se jmenuje Hafiz nebo Hafiza. Od těch je nejlepší se učit, protože to opravdu dobře znají.

Věda, která se zabývá významem Koránu se jmenuje Tafsir. Jedním z nejznámějších a také nejjednodušší na pochopení, je Tafseer As Saadi. Jsou zde jednoduše vysvětlené jednotlivé súry a jejich význam.

**Obresluj písmenka
a uč se súry nazpaměť.**

Súra Al Fátiha - Otevíratelka

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahir rahmenir rahím

Ve jménu Alláha, Milosrdného, Milostivého (Slitovného)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Alhamdulillahi rabbi 'alamín

Chvála Bohu, Pána všech světů

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

Arrahménir rahím

Milosrdného, Slitovného

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

Málikí jourmid dín

Vládci dne Soudného

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

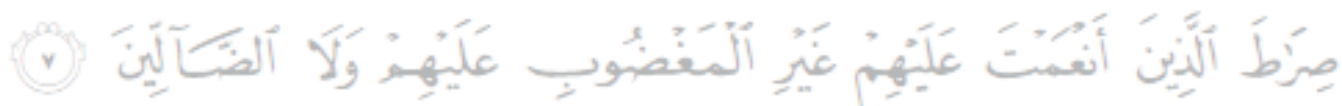
Ijjáka na' budu Wa ijjáka nastaín

Jen Tebe uctíváme a jen Tebe o pomoc prosíme

Ihdinas serátal mustaqím

Ved' nás cestou přímou

Siráta allazína an amta 'alajhim ghajril maghdûbi alajahim walad dááálín

Cestou těch, jenž zahrnul svou přízní, ne těch kdož hněv Tvůj si vysloužili, ani těch kdož bloudí.

Súra al Fátiha je jednou z nejdůležitějších súr. Každý den ji minimálně 17x zarecitujeme (při pravidelné modlitbě), slyšíme ji při adhánu (svolávání k modlitbě), je tedy nedílnou součástí našich životů.

I když je tato súra krátká, tak obsahuje všechny tři atributy Tauhídu - jedině Alláh je hoden uctívání (tauhíd ar-rubbíja), jednota božství (tauhíd al-uluhíja) i potvrzení o víře a uctívání Božích jmen a přívlastků (tauhíd al-asmá was-sifát).

Súra nám potvrzuje proroctví (Ved' nás stezkou přímou) - bez poslů, které nám Alláh posílal, bychom nemohli být vedeni.

Při modlitbě v momentě kdy recitujeme al Fátihu, je to vlastně rozhovor mezi námi a Alláhem. Na každou áju (verš) nám Alláh odpovídá.

Súra An Nás - Lidé

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismilláhir rahménir rahím

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ١

Qul 'aúzu birrabin nás

Řekni (Muhammade): Hledám útočiště u Alláha, Pána všeho lidstva

مَلِكِ النَّاسِ ٢

Malikin nás

Krále všeho lidstva

إِلَهِ النَّاسِ ٣

Iléhin nás

Boha všeho lidstva

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ٤

Min šarril waswásil channés

Od našeptávače zla (channás), který ustoupí od svého našeptávání do srdcí, když si člověk vzpomene na Alláha

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ٥

Allazí juwaswisu fí sudûrin nás

Kdo šeptá do hrudí lidstva

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ٦

Minal džinnati wan nás

Z džinů a lidí.

Súra Al Falaq - Svítání

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismilláhir rahménir rahím

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ١

Qul 'aũzu bir rabbil falaq

Řekni (Muhammade): hledám útočiště u Pána úsvitu.

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ٢

Min šarri má chalaq

Od zla co stvořil

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ٣

Wa min šarri ghásiqin izá waqab

A od zla zatemnění, které přichází s temnotou

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ٤

Wa min šarrin naffátháti fil 'auqad

A od zla těch (kdož praktikují čarodějnictví), kteří foukají do uzlů

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ٥

Wa min šarri hásidin izá hasad

A od závistivec, co závidí

Súra Al Ichlas - Upřímnost víry

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismilláhir rahménir rahím

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

Qul huwa láhu ahad

Řekni (Muhammade): On je Alláh, ten jediný

اللَّهُ الصَّمَدُ

Alláhu samad

Soběstačný Pán, kterého potřebuji všechny stvoření

لَمْ يَكِلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

Neploď a nebyl zplozen

Jam jalid Wa lam júlád

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

Wa lam jaku lahũ kufuwan ahad

A není mu žádný roven.

Al Kawthar - Řeka v Ráji

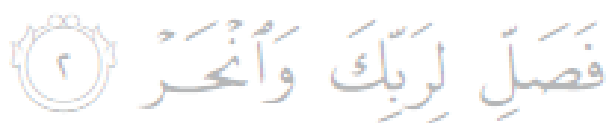

Bismilláhir rahménir rahím

Innááá a'tajnákal kawthar

My jsme ti (Muhammadem) dali al Kawthar (řeku v Ráji)

Fasali li Rab bika wanhar

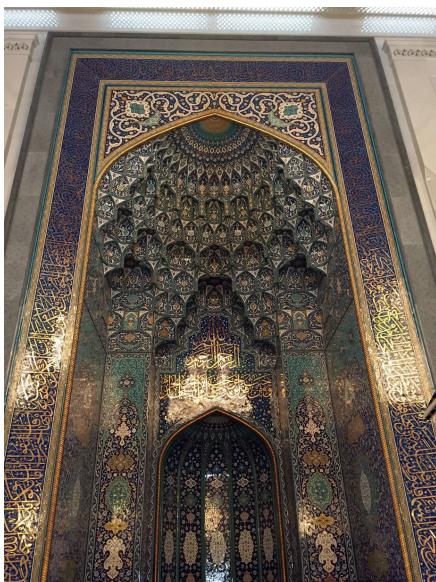
Modli se proto k Pánu svému a obětuj

Innešé ni-aka huwal abtar

Ten, kdo tě nenávidí, je ten, kdo je odříznutý od všeho dobrého.

Omán

Proroci v Koránu

Nejmocnější a Nejvyšší Alláh seslal na zem mnoho proroků, tisíce. V Koránu jich je zmíněno pouze 25. Každý z nich má svůj příběh. Některé si budeš moci přečíst dále v knížce.

Spoj každé jméno Proroka, jak se píše arabsky.

Adam	زكريا	هارون
Idrís	إسماعيل	
Nuh		
Hud		
Salih	إلياس	
Lut		إسحاق
Ibrahim		
Ismail	يوسف	
Ishaq	لوط	
Jaqub		
Šu´aib	ذو الكفل	آدم
Ajjub		
Dhulkifl	إبراهيم	
Musa		
Hárun	اليسع	أيوب
Dawud		
Sulejman	يعقوب	يحيى
Ilyas		
Alyasa	شعيب	هود
Junus	داود	
Zakaria	محمد	
Jahja	صالح	موسى
IsaElaysa		
Yunus	يونس	
Sulejman		نوح
Ilias	إدريس	
Dawud		
Isa		
Muhammad	عيسى	سليمان

Víš, že ...

- Korán byl zjeven během noci Al Qadr - lichá noc v posledních 10 dnech Ramadánu
- Korán byl zjeven andělem Džibrílem, kterého poslal Alláh
- první seslanou súrou je súra Al Alaq (Kapka přilnavá)
- poslední seslaná súra An Nasr (Vítězství) - první verš dává zvěst o přicházející smrti Proroka Muhammada
- prorok Muhammad neuměl číst a psát, učil se verše nazpaměť
- anděl Džibríl každý Ramadán chodil za prorokem Muhammadem, aby si opakovali Korán. V roce, kdy prorok zemřel přečetli Korán dvakrát
- Korán má 114 súr a je rozdělený do 30 částí - Džuz
- nejkratší súra má 3 verše - Al Kauthar, Al Asr (Popolední čas), An Nasr (Vítězství)
- nejdelší súra je Al Baqara (Kráva) - má 286 veršů
- všechny súry začínají "basmalou" (Bismialláhir rahmanir rahím), kromě súry At Tauba (Pokání)
- súra Al Ikhlas (Upřímnost víry) nese všechny atributy naší víry
- súry An Nás (Lidé) a Al Falaq (Svítání) nás dokáží ochránit od šajtána a závistí ostatních
- Korán můžeme číst v 7 různých stylech, ale vždy v arabštině
- za každé písmeno přečtené z Koránu dostáváme odměny - hassanat
- abychom mohli číst korán, musíme si předtím udělat malou očistu - Wudu
- od doby, kdy byl Korán zjeven, v něm nebylo změněno jediné písmenko
- Když nám není dobře, můžeme si do dlaní zarecitovat súru Al Fátíha a dlaně si položit na bolavé místo
- súru al Fátíha recitujeme každý den minimálně 17x
- tomu, kdo se naučí Korán nazpaměť se říká Háfiz nebo Háfiza
- jediné ženské jméno v Koránu je Maryam

Moje poznámky:

Arabština

Před mnoha lety za krásné zázračné noci, kdy prorok Muhammad (Mír a požehnání s ním) meditoval v jeskyni Hira, se stalo něco, co změnilo lidstvo úplně od základů. Když prorok Muhammad (Mír a klid s ním) meditoval, navštívil ho anděl Džibríl, který mu dal za úkol přečíst první seslané verše z knihy, která je pro nás všechny nesmírně důležitá "Čti,,rozkázal anděl Džibríl. Prorok Muhammad (Mír a požehnání s ním) však číst neuměl, a přesto verše přečetl. Ano, právě v tuto zázračnou noc byl na zem seslán Korán napsaný v arabštině. Kniha, která změnila tento svět a otevírá srdce mnoha lidí i dnes a bude otevírat srdce lidí i za mnoho let později. A proto je nesmírně důležité naučit se Korán číst právě v arabštině. Korán je zdroj vědění a moudrosti. Učí nás, jak být dobrými, spravedlivými a laskavými lidmi. Prohlašuje naši víru. Proto je důležité se ho naučit číst i našim srdcem. Díky němu získáme nespočet odměn a benefitů.

Např. je to zdroj vědění a světla v našem každodenním životě. Odemknutí tajemství a existenčních otázek života. Léčení pro tělo i duši a mnohem víc. Také nesmíme zapomenout na Tadžvíd. Je to způsob čtení a pravidla, jak správně číst Korán. Učí nás správnou výslovnost písmenek a na jak dlouhou dobu je třeba číst slova ve verších a mnoho dalších. Učení se Koránu s Tadžvídem je důležité pro nás všechny, protože malá změna ve vyslovování slova může mít úplně jiný význam. Za každé přečtené písmenko dostaneme také neskutečně mnoho odměn.

Základy Tadžvídu

Tadžvíd (Tajweed) je nauka, jak správně číst a recitovat Korán. Je mnoho pravidel, ať už se to týká vyslovování, spojování slov a nebo délka písmen. Řekneme si jich jenom pár, abyste poznali písmenka a dokázali je spojit.

Arabská abeceda má 29 písmen a čteme, píšeme zprava do leva. Tedy obráceně, než jsme zvyklí. Ted' si ukážeme, jak jednotlivá písmenka vypadají. Každé je jiné a někdy je rozdíl pouze v umístění tečky a jejich počtu. Písmenka jinak vypadají, když jsou na začátku slova, na konci anebo stojící samostatně. Ted' to vypadá, že je to hrozně těžké, ale chce to jen trochu cviku insha'Allah.

zvuk název název konec uprostřed začátek samostatně

ā	alif	ألف	ا	ا*	ا*	ا
b	bā'	باء	ب	ب	ب	ب
t	ta'	تاء	ت	ت	ت	ت
th	thā'	ثاء	ث	ث	ث	ث
dj dž	djīm	جيم	ج	ج	ج	ج
H	Hā'	حاء	ح	ح	ح	ح
kh ch	khā'	خاء	خ	خ	خ	خ
d	dāl	دال	د	د*	د*	د
dh	dhāl	ذال	ذ	ذ*	ذ*	ذ
r	rā'	راء	ر	ر*	ر*	ر
z	zāy	زاي	ز	ز*	ز*	ز
s	sīn	سين	س	س	س	س
sh š	shīn	شين	ش	ش	ش	ش
S	Sād	صاد	ص	ص	ص	ص
D	Dād	ضاد	ض	ض	ض	ض
T	Tā'	طاء	ط	ط	ط	ط
Z	Zā'	ظاء	ظ	ظ	ظ	ظ
c	ʿayn	عين	ع	ع	ع	ع
gh chrčivé r	ghayn	غين	غ	غ	غ	غ
f	fā'	فاء	ف	ف	ف	ف
q	qāf	قاف	ق	ق	ق	ق
k	kāf	كاف	ك	ك	ك	ك
l	lām	لام	ل	ل	ل	ل
m	mīm	ميم	م	م	م	م
n	nūn	نون	ن	ن	ن	ن
h	hā'	هاء	ه	ه	ه	ه
w, ū	wāw	واو	و	و*	و*	و
y, ī	yā'	ياء	ي	ي	ي	ي

..... نَسْ

ج

ma.مَ

$\overline{\square}$ = a, čárka nad písmenem

..... یس

 $\dots ri \dots$

2

□ = i, čárka pod písmenem

سُ...SU...

),

.....

⁹□ = u, kroužek nad písmenem

Máme dlouhé a krátké samohlásky. Krátké jsou na jednu dobu a dlouhé mohou být na dvě, čtyři nebo 6 dob. My si ukážeme, jak vypadá prodloužení na 2 doby a 6 dob.

Samohlasku na dvě doby vytvoříme pomocí tří písmen: alif, waw, ja ا و ي

tý تِي = تِي⁺

شُ+و = شُو شُ

$$z_a \quad | \bar{z} = 1 + \bar{z}$$

خ⁺ي = chý خِي

لُ+و = لُو

ج+ا = جَا džá

fí = فُ+ي في

bũ بْ+و = بُو

ná نَا = I +

Samohlásku na 6 dob vytvoříme, když na "alif" přidáme vlnku

dááá $\tilde{\mathfrak{I}} = \tilde{\mathfrak{I}} + \mathfrak{I}$

$$\text{hááá } \tilde{\zeta} = \tilde{\mathbf{I}} + \tilde{\chi}$$

tááá $\tilde{t} = \tilde{t} + \bar{t}$

A teď trochu cvičení. Obresluj písmenka.

ق ق ق ق ق ق ق ق ق

Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ

ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ

[illegible]

ش ش ش ش ش ش ش ش

ك ك ك ك ك ك ك ك ك ك

ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج

ز ز ز ز ز ز ز ز ز ز ز ز

ت ت ت ت ت ت ت ت ت

J J J J J J J J

ت = 1 + ح

[illegible]

قلم قلم قلم قلم قلم قلم قلم قلم قلم قلم قلم = قلم + ج + م

ض+غ+ي = ضغي ضغي ضغي ضغي ضغي

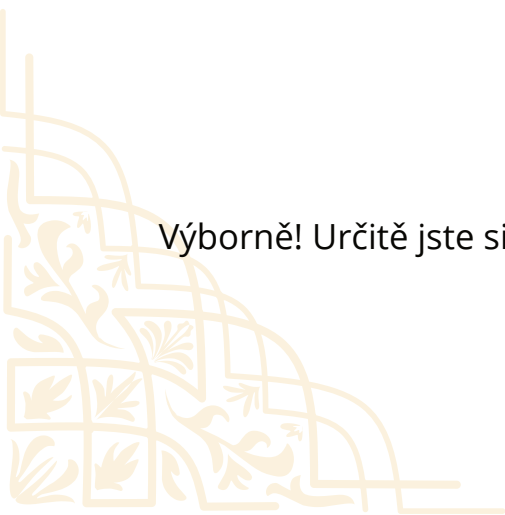
ط+م+ز+ش= طم زش طمزش طمزش طمزش طمزش

ذ+ك+ح+و+غ= ذكخو غ ذكخو غ ذكخو غ ذكخو غ

Výborně! Určitě jste si všimli, že některá písmenka se nespojují. Jsou to:

ا، د، ذ، ر، ز

~ 86 ~

Když je na konci slova "un", tak se jedná o neurčitý člen. Je to nějaká kniha. Když před slovo přidáme "al" uděláme určitý člen.

Knihy "kitábun" ك+ت+ا+ب=كِتَابُ

كِتَابُ كِتَابُ كِتَابُ كِتَابُ كِتَابُ كِتَابُ كِتَابُ

كِتَابُ

كِتَابُ

"Al kitáb" ا+ل+ك+ت+ا+ب=اَلْكِتَابُ

اَلْكِتَابُ اَلْكِتَابُ اَلْكِتَابُ اَلْكِتَابُ اَلْكِتَابُ اَلْكِتَابُ اَلْكِتَابُ

اَلْكِتَابُ

اَلْكِتَابُ

□ Tato značka znamená, že písmenko nemá žádnou samohlásku. Čteme ho podle základní výslovnosti. Např.: B = ب

Zdvojování písmen

Nad písmenkem je taková vlnka, která nám říká, že tohle písmenko musíme vyslovit dvakrát, rychle za sebou. Skoro to vypadá, jako bychom prodloužili výslovnost z jedné doby na dvě.

شَّ

اَشَّلْ aššal اَشَّلْ اَشَّلْ

مَّ

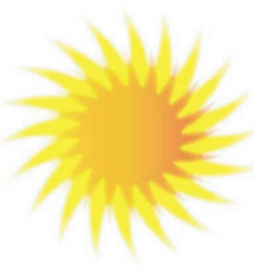
مِنْ minn مِنْ مِنْ

تَّ

تَبَّتْ tabbat تَبَّتْ تَبَّتْ

Sluneční a měsíční písmenka

Neexistuje žádné pravidlo, které by nám říkalo, která jsou sluneční (šams) a měsíční (qamar) písmenka. Prostě se je musíme naučit. Při čtení v Koránu je poznáme podle toho, že určitým členem je písmenko, které se zdvojuje nebo ne. Pokud je zdvojené, má šaddu, je to sluneční písmenko. V tom případě určitý člen "al" nevyslovujeme, ale rovnou vyslovíme písmenko.

ت ت ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ل ن	 الحروف الشمسية
أ ب ج ح خ ع غ ف ق ك م ه و ي	 الحروف القمرية

aššams	الشَّمْس	alqamar	الْقَمَر
annás	النَّاس	alfalaq	الْفَلَق
annafáthát	النَّفَّاثَات	alhatab	الْحَطَب
assamad	الصَّمد	lkauthar	الْكَوْثَر

Obresluj a piš. Najdi si, co jednotlivá slova znamenají.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ

سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ

إِنْ شَاءَ اللَّهُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ

Arabská slovíčka a výrazy

Alhamdulillah Díky Bohu الحمد لله

Alhamdulillah má být recitováno jako odpověď na cokoli, co se v našich životech objeví (jak pozitivní, tak negativní). Lidé jej obvykle používají k vyjádření díků za dobré věci v každodenním životě. Alhamdulillah je prostředkem k vyjádření spokojenosti. Může být také použito při projednávání úspěchů nebo šťastných okolností. Alhamdulillah se navíc říká po dokončení jídla a po kýchnutí. Příklad: Ahoj, jak se máš? Alhamdulillah, dobře.

Inšá Alláh Dá-li Bůh إن شاء الله

Je založeno na učení Koránu, že se nic neděje mimo Boží vůli. V arabštině se často používá k označení „doufejme“ nebo „ano“. Pokud se ptáte: Budete tady zítra? Můžete očekávat, že jako odpověď uslyšíte „InshAllah“.

Příklad: Uvidíme se zítra, InshAllah je fráze používaná k označení nadcházejících událostí. Inshallah, příští měsíc si vezmu dovolenou.

Zítra bude svítit sluníčko, InshAllah.

Bismilláh Ve jménu Pána (Alláha) بسم الله

Arabská fráze bismillah, která se doslova překládá jako „ve jménu Boha“, se používá k označení začátku něčeho. Slouží jako začátek akce, pro kterou člověk žádá Boha o své požehnání. Slovo je určeno k zahájení činnosti, pro kterou byste chtěli získat Boží požehnání, ne k dialogu.

Příklad: Před jídlem řekneme bismillah. Před spaním, když uleháme do postele, řekneme bismillah.

Máša-Alláh co Alláh chtěl ماشاء الله

Mašallah se používá pro předchozí výskyty. Mašallah lze použít k vyjádření vzrušení a poděkování za něco, co se stalo.. Mašallah se často používá v každodenním životě jako metoda k ocenění věcí, jako je krása. Recitování mašallah chrání člověka před neřestmi, jako je žárlivost. Mašallah se obvykle zmiňuje, když někoho chválíme.

Příklad: Mašallah, ta písemná práce se ti moc povedla. Mashallah, máš krásné oči. Mashallah, podívej se na to krásné moře.

SubhanAlláh chvála Bohu سبحان الله

Stejně jako mashallah má podobný význam a použití. Je to pro nás další způsob, jak vyjádřit svou vděčnost a uznání za věci, kterých si vážíme nebo za události, které se nám staly.

příklad: Subhanallah, to je krásná kočka, kterou jsem ještě nikdy neviděla. Subhanallah ty máš ale paměť.

Alláhu Akbar Alláh je Největší الله أكبر

Alláhu Akbar používáme každý den během modlitby, slyšíme ho při svolávání a můžeme ho použít, i když jsme něčím překvapení.

Při svolávání k modlitbě je však význam Alláhu Akbar trochu jiný. Tady to znamená, Alláh je větší - je větší než to, co teď děláš, jdi k modlitbě. Alláh je větší - je větší než koukání na televizi, běž se modlit. Alláh je větší než tvůj byznys - jdi se pomodlit.

Pozdrav mezi muslimy

Assalamu alejkum odpověď: wa alejkum salam

Mír s Tebou

Halal - vše, co je povolené

Haram - vše, co je zakázané

Duňja - náš posmrtný život

Áchira - život po smrti

Džannat - Ráj

Džahannam - Peklo

Fard - povinnost

Imám - vzdělaný člověk, který vede mešitu

Šejch - učenec v Islámu

Háfiz/a - ten, kdo umí celý Korán zpaměti

Káfir - nevěřící

Rasûl - posel

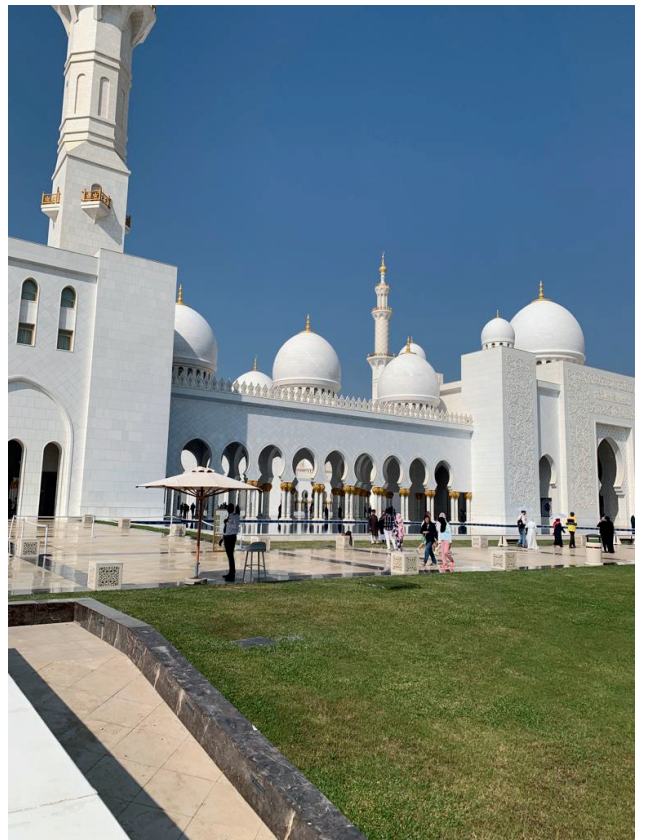
Nabí - prorok

Sahaba - nejbližší přítel proroka Muhammada (Mír s ním)

Ummah - všichni muslimové po celém světě

Abú Dhabí

Příběhy z Koránu

Korán je plný příběhů. Najdeme v nich poznání i poučení.
Některé nám vypráví o prorocích a jejich činech, jiné
o obyčejných lidech, kteří hledali ochranu u Nejmilostivějšího
Alláha.

Několik příběhů jsme pro vás připravili.

Stvoření Světa a první lidé

Na počátku všeho bylo nic, pouze Alláh {Subhanu wa Ta´Ala}. Nebylo žádné slunce ani měsíc, žádná země s oblohou, žádná zvířata ani lidé. Vše bylo zahalené do nicoty.

Jednou se Milosrdný Alláh rozhodl stvořit svět. Řekl: „Staniž se“. A tak se stalo, Alláh stvořil naši Zemi.

Pak na nebe zasadil Slunce a Měsíc. Slunci řekl, ať nás hřeje a svítí ve dne, a Měsíci nařídil, aby svítil v noci. Rozzářil také hvězdy, které pomůžou pocestným v noci najít správnou cestu. Hvězd je mnoho a přeci je každá jiná. Některé jsou malé, jiné velké, některé svítí jasně a jiné lehce mihotají. Na Zemi rozprostřel koberce. Na zeleném koberci vyrostly stromy, květiny a keře, na modrém se rozlila moře a oceány, řeky a jezera. A na žlutém koberci Alláh stvořil pouště, písečné duny a malé oázy se stínem a vodou.

Aby byly lesy stále zelené, květiny a stromy mohly růst, nařídil Alláh dešti, ať je zalévá. Rozkázal větru, aby foukal a roznášel semena rostlin a hnal mraky s deštěm a stínem.

Aby Země nebyla placatá, Nejmnocnější Alláh se rozhodl, že stvoří kopce a pohoří, Řekl: „Staniž se“. A stvořil hory.

Poté stvořil všechna zvířata. Země byla nádherná. Modrá obloha plná nejrůznějších ptáků, zelené lesy a louky s krásnými zvířaty a modrozelené oceány plné barevných ryb.

Alláh chtěl zemi udělat ještě krásnější, a tak stvořil Anděly. Andělé poslouchají Jeho (rozkazy a roznáší je do všech koutů světa.

Andělé viděli, že na Světe funguje vše jak má. Oblaka s deštěm jsou vždy na správném místě a dávají život rostlinám, vítr fouká tam, kde je potřeba.

Slunce a Měsíc se na obloze střídají, jak jim Alláh rozkázal.

A pak Alláh stvořil Džinny. Stvořil je z ohně bez dýmu. Někteří jsou dobří a někteří špatní. Jedni Džinnové jsou věřící a druzí bezbožní tak, jak si Jedinečný Alláh přeje a chce.

Když Nejvyšší Allah dokončil svět, rozhodl se, že stvoří člověka. Oznámil to také Andělům: „Rozhodl jsem se, že na Zemi vytvořím nový druh.“ Andělům se to moc nezamlouvalo, vždyť člověk Zemi akorát zničí, ale nic nenamítali, Všemoudoucí Alláh ví nejlépe. Alláh posbíral různé druhy zeminy – drsnou suchou zem, vlhký jíl, trochu písku z pouště, hlínu s drobnými kamínky i jemné bláto z břehů řek. A jako na hrncířském kruhu, vymodeloval postavu – měla hlavu a krk, dvě ruce, dvě nohy a tělo. Když byl model hotový, vdechl do něj duši. A tak stvořil prvního člověka a proroka, Adama (Alajhi Salam, Mír s ním). Aby nebyl sám, Alláh vzal jedno Adamovo žebro a z něj vytvořil manželku a družku pro Adama, Hawwu (Evu).

Všemilující Alláh (SWT) nabídl, že Adam s Hawvou můžou žít v Rajské zahradě. Tady si můžou užívat všech krás, jíst cokoliv budou chtít a nemusí se o nic starat. Během doby, kdy žili v zahradě, Alláh naučil Adama všechny názvy věcí, stromů, rostlin a všeho, co stvořil na Zemi.

Pak svolal všechny Anděly a řekl, aby se před Adamem poklonili jako výraz hluboké úcty, protože Adam znal všechno a Andělé jen něco. Všichni kromě Iblíse se mu uklonili.

Alláh se zeptal: „Proč se nepokloníš Iblísi?“ Ten odpověděl: „Já jsem lepší než Adam. Jsem vytvořený z plamene bez dýmu a on jen z hlíny. Jemu se klanět nebudu.“

Nejspravedlivější Alláh chtěl proklít Iblíse, za jeho neposlušnost.

Ale Iblís začal prosit: „Neproklínej mě hned, počkej do Soudného dne. Budu lidi svádět k hříchu a ke špatnostem, svádět je ze správné cesty.“

Alláh s tím souhlasil, protože věděl, že opravdového věřícího, hodného člověka neoklame.

Ale Iblís na sebe nenechal dlouho čekat.

Adam s Hawvou mohli v zahradě jíst cokoliv chtěli, až na plody z jednoho stromu. Z toho jim Alláh zakázal jíst. Iblís našeptával Adamovi i Hawvě, že když snědí ovoce z toho stromu, tak budou nesmrtelní. A protože neměli důvod mu nevěřit, opravdu se z toho stromu najedli. Když jim došlo, co provedli, hrozně se styděli. Omlouvali se Alláhovi a prosili ho o odpuštění. A Slitovný Alláh jim odpustil, ale museli opustit Rajskou zahradu.

A tak Adam s Evou mohli dál žít na Zemi. Ale už neměli bezstarostný život, měli každodenní starosti jako my všichni.

Prorok Ibrahim (Mír s ním) a modly

Kdysi dávno žil v jednom městě muž jménem Azar. Byl velmi slavný mezi lidem, protože jim prodával sochy ze dřeva a kamene, ke kterým se pak lidé modlili. Ve městě, kde Azar žil byla obrovská budova, ve které obyvatelé shromažďovali všechny modly. Tady je uctívali a modlili se k nim, stejně tak i Azar.

Azar měl syna, Ibrahima. Byl to velmi chytrý a vnímavý chlapec. Viděl, jak se lidé modlí k sochám ze dřeva a kamene. Jak se jim klaní k zemi a sochy na to nijak nereagují. Sedí na nich mouchy, jídlo, které jim nosí lidé vesele požírají myši. A sochy pořád jen stojí a mlčí. Ibrahim se tomu divil a ptal se sám sebe, proč to ti lidé vlastně dělají? A tak se Ibrahim jednou zeptal otce: „Otče, proč uctíváš sochy? Otče, proč uctíváš modli, které nemluví ani neslyší? Otče proč uctíváš sochy, které ti nepřináší užitek ani ti neublíží?“ Azara to velmi rozzuřilo a nerozuměl Ibrahimovi ani jedno slovo, proč se na to ptá. Ibrahim se zkoušel ptát i lidí, ale dopadlo to stejně jako s otcem. Nikdo mu nerozumí. A tak se rozhodl, že sochy zničí, aby mu lidé porozuměli.

Když se ve městě konal festival, Azar chtěl vzít Ibrahima s sebou, ale ten se omluvil, že mu není dobře a zůstane doma. Počkal až všichni budou na festivalu a vplížil se do budovy se sochami.

Kráčel před nimi a pravil: „Proč nemluvíte? Proč neslyšíte? Je tady jídlo a pití. Proč nejíte? Proč nepijete?“ sochy nic neříkaly. To je samozřejmé, dřevo ani kámen přeci nemůžou mluvit. „Co vám zabraňuje mluvit?“ a sochy stále mlčely. Ibrahim se rozzuřil, vzal sekýru a všechny sochy zničil, až na jednu. Tu největší ponechal a pověsil ji kolem krku sekýru.

Druhý den ráno byl v budově zmatek. Kdo to mohl udělat? Zničit všechny naše sochy v den jejich festivalu? Kdo zničil naše bohy? A někdo odpověděl: „Slyšeli jsme mladého muže jménem Ibrahim, jak k nim mluvil.“ Přivedli Ibrahima do budovy a ptali se ho: „Ty jsi zničil naše bohy?“ a Ibrahim ukázal na největší sochu a řekl: „To jejich vládce udělal. Jeho vyslechněte, jestli je schopen mluvit.“

Lidé věděli, že socha je z kamene a nemůže mluvit ani se hýbat, a proto nemohl zničit ostatní modly. A řekli Ibrahimovi: „Ty víš, že jsou naše modly z kamene a nemůžou mluvit.“

A Ibrahim odpověděl: „Tak proč je uctíváte, když Vám nic dobrého nepřináší? Copak tomu nerozumíte? To nemáte ani trochu rozumu?“

Lidé se styděli a zůstali němí, stejně jako jejich sochy.

Prorok Junus (Mír s ním) a velryba

Před mnoha a mnoha lety náš Všemohoucí Alláh poslal proroka Junuse na cestu šíření pravdy a poselství do města Ninive v Iráku. Tam totiž žili lidé, kteří uctívali více vymyšlených Bohů a sochy. A tak Alláh poslal proroka Junuse aby jim tuto pravdu ukázal. Avšak lidé se odvrátili a stále odmítali věřit v Alláha. Prorok Junus se však nevzdal a pokračoval ve svém úsilí přivést národ zpět na správnou cestu. Dokonce jim připomínal o předešlých národech, které odmítli poselství, ale oni stále tvrdili, že to, co dělají, je správné. Junus se nevzdával. Lidé se smáli a Proroka zesměšňovali a říkali, že se prázdných výhrůžek nebojí. A to ho velmi zklamalo a tak se sám, aniž by mu to Alláh přikázal, rozhodl vzdát se a odjet z komunity a přesunul se na loď bez Alláhova povolení. Obloha v Ninive se zbarvila červeně a všichni lidé, se strachem v srdcích, se shromáždili na jedné hoře a v jejich hlavě zněla prorokova slova o všech trestech, která jim neustále připomínal. A tak lidé z Ninive začali prosit Alláha o odpuštění a o návrat jejich proroka Junuse. Mezitím se na moři, kde plul prorok Junus strhla bouřka. Posádka se začala obávat, protože hladina moře začala stoupat a loď šla pomalu ke dnu. Lidé vyhazovali věci, které dělali loď těžší a zjistili, že jedna osoba je tam navíc a právě tuto osobu je třeba vyhodit. Kapitán tedy losoval a první jméno, které vyšlo, bylo Junus. S tímto rozhodnutím lidé nesouhlasili a tak to kapitán udělal třikrát a pokaždé vyšlo jméno Junus. A tak prorok skočil do moře. Všemohoucí Alláh požádal obrovskou velrybu, aby Junuse spolkla. Když se Junus probudil, myslel si, že se ocitl na tom nejtemnějším místě a až po chvíli si uvědomil, že je v žaludku velryby. Tehdy se prorok Junus začal klanět Alláhovi.

Ó, Alláhu, stvořiteli, klaním se Ti na místě, kde se Ti nikdo předtím nepoklonil. Nikdo nemá právo být uctíván kromě Tebe, ó Alláhu.

A tak Všemohoucí Alláh požádal velrybu, aby proroka Junuse vyplivla na nejbližším břehu. A stromům přikázal, aby rostly pro proroka a dělaly mu stín a daly potřebné jídlo. Po čase se prorok Junus vrátil do Ninive a tam se mu naskytl úžasný pohled, protože celé obyvatelstvo Ninive přijalo. Všichni čekali na příchod proroka Junuse.

Pak lidé spolu s Junusem padli na zem, před Všemohoucím Alláhem a všichni Mu děkovali za Jeho požehnání.

Sedm spících mužů

Tento pravdivý příběh se stal před dávnými a dávnými časy na území Říše Římské. Následovníci proroka Isy (Mír s ním) došli až do těchto krajin, aby lidem vyprávěli o jediném bohu, o Alláhovi. Králi se to ovšem nelíbilo. On nevěřil ani nechtěl věřit v jednoho boha. A tak vyhlásil, že kdokoliv bude mluvit o Jedinečnosti Alláha, uvrhne ho do vězení. Lidé se doslechli o následovnících proroka Isy až v dalekém městě Ephesus. Tohle krásné město bylo až v Turecku. O Jeho Jedinečnosti se doslechlo i 7 mladých šlechticů. Vyprávění je natolik zaujalo, že chtěli vědět víc a víc. Milostivý Alláh je dovedl až k poznání a stali se z nich dobří věřící. Když se to král dozvěděl, rozkázal svým vojákům, aby ty muže našli a zatkli. Vojáci se ihned vydali na cestu do Ephesu. Hledali je po celém městě, ale nemohli je nikde najít.

Tou dobou už skupina mužů utíkala lesem, který byl hned za městem. Cestou se modlili a prosili Alláha, aby jim ukázal správnou cestu kudy jít a ochránil je. Najednou se před nimi objevila jeskyně. Byla ukrytá ve stínu za houštím. Ideální místo, kam se mohli schovat. V jeskyni bylo příjemně a ihned na ně padla únava. Lehli si na zem a v klidu usnuli.

Nejmocnější Alláh tomu chtěl a nechal je v jeskyni spát dlouhých 300 let. Během této doby do jeskyně nikdo nevkročil. Byla tak dobře ukrytá v houštině, že si jí málokdo všiml. A když ji někdo našel, bál se do ní vstoupit.

Skupina sedmi mužů ležela na zemi po celou dobu, jen se občas přetočili na druhý bok nebo se protáhli. Za celou tu dobu se ani jednou nevzbudili, nejedli a nepili. Když přišel čas, Alláh je vzbudil a všichni měli hrozný hlad. Nejmladší z mužů našel v kapse stříbrnou minci a rozhodl, že se vypraví do města a koupí nějaké jídlo. Vplížil se do města a dával si veliký pozor, aby ho nikdo nespatriil. Když vybral dost jídla, chtěl zaplatit. Podal obchodníkovi stříbrnou minci a ten na něj vyvalil oči.

„Kde asi vzal tu minci? Vždyť je velmi stará. Našel nějaký poklad?“ přemýšlel obchodník a rozhodl se to jít oznámit.

Mezitím mladého muže obklopil zvědavý dav lidí a začali se ho vyptávat.

Nakonec se dozvěděli pravdu, sedm mladých mužů usnulo v jeskyni a spali asi 300 let. Spali v bezpečí a pod ochranou Alláha dokud se pravá víra nerozšířila celým územím. Opravdový zázrak!

Není pochyb, že Alláh ochraňuje ty, kteří v něj bezmezně věří a důvěřují Mu svým životem.

Prorok Sulejman (Mír s Ním)

Prorok Sulejman byl prorok Alláha a nejmladší syn proroka Davida (Mír s ním), který pocházel z Bani Israil. Je považován za jednoho ze čtyř velkých světovládců

v arabské historii; proslulý svou moudrostí a spravedlností. Sulejman byl pozorný vůdce a byl milován lidmi. Jeho království prosperovalo a o jeho poddané bylo dobře postaráno. Byla mu udělena schopnost komunikovat s džiny, zvířaty a ptáky a také schopnost ovládat vítr.

Miloval koně a až do západu slunce byl tak pohlcen těmito koňmi, že zmeškal svou večerní modlitbu. Neudělal to záměrně: spíše láska k těmto koním mu dala zapomenout na památku svého Pána. Byla to pro něj zkouška. Když zmeškal večerní modlitbu, uvědomil si, že udělal chybu, když dovolil koním, aby zaměstnávali jeho srdce v takové míře. Okamžitě činil pokání a rozhodl se opustit své koně, aby ho nic neodvádělo od lásky k Alláhovi.

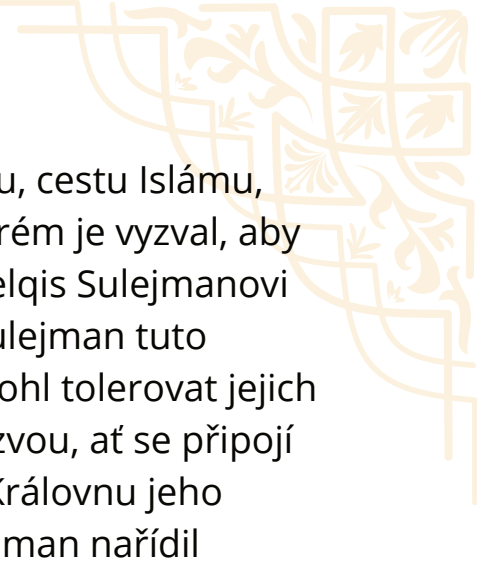
Jednou se Sulejman vydal s jeho armádou na cestu. Když procházeli údolím, slyšel hlasy. Rozhlížel se kolem sebe, ale nikoho neviděl. Pak se podíval na zem a viděl mravence, jak křičí: „Mravenci utíkejte se schovat do svých domů. Rychle než vás Sulejman omylem pošlape.“

Sulejman se usmál. Rozuměl jejich řeči. Rozuměl také ptákům a všem tvorům na zemi. V tu chvíli si uvědomil, jak moc byl Alláh milosrdný a požehnal ho tímto darem vědění. Začal vzpomínat na Alláha a modlit se: „O Pane můj. Učiň mě vděčným za požehnání, kterým si obdařil mě i mé rodiče a já udělám cokoli, co Tě bude těšit. A z Tvoje milosti, učiň mě pokorným služebníkem Tvým.“ Sulejman nařídil celé své armádě, aby byli velmi opatrní až budou pochodovat údolím. „Nepošlapte mravence a neničte jejich domovy.“

Rozkázal svým vojákům.

Když je svět šťastný i Alláh je šťastný.

Každý tvor na zemi má svůj důležitý úkol. I ten nejmenší mraveneček je důležitý a má svoji práci, zde na zemi. Tak Alláh chce, aby to na Zemi fungovalo. Stará se o všechny tvory a stejně tak, bychom se měli starat i my. Sulejman měl také ve své armádě ptáka dudka. Jednoho dne ho pták informoval, že na místě zvaném Šeba vládne moudrá královna jménem Belqis. Královna byla velmi bohatá a měla drahocenný trůn vyrobený z perel a zlata. Ale ona a její lidé neuctívali Alláha. Místo toho uctívali Slunce, které je stvořeno Alláhem. Satan je oklamal, aby si mysleli, že Slunce je jejich Bůh.

Sulejman se na to zlobil a chtěl je navést na přímou cestu, cestu Islámu, kde uctíváme samotného Alláha. Poslal jim dopis, ve kterém je vyzval, aby se stali muslimy. Po obdržení dopisu poslala královna Belqis Sulejmanovi dárek, aby ho podplatila a aby navázala přátelství. Ale Sulejman tuto nabídku odmítl, protože byl Alláhovým prorokem a nemohl tolerovat jejich spojení partnerů s Alláhem. Vyslal k nim další dopis s výzvou, ať se připojí k pravému náboženství a dostaví se k němu do paláce. Královnu jeho reakce překvapila a tak se vydala na cestu. Mezitím Sulejman nařídil jednomu z džinů, aby přinesl královnin trůn do jeho paláce, než k němu přijde. Džinn přinesl trůn v době, kdy mrkl, i když byla obě království od sebe velmi daleko. Sulejman změnil některé ozdoby trůnu. Když královna dorazila do jeho paláce, aby se vzdala, Sulejman se jí zeptal, zda by mohla poznat svůj trůn. Nebyla schopna rozpoznat svůj vlastní trůn, protože byl trochu pozměněn a také nemohla uvěřit, jak se mohl dostat z jejího paláce až sem. Sulejmanův majestátní palác byl vyroben z křišťálového skla. A všude byly vodní toky a v nich spousta ryb. Můžete si to představit jako akvárium. Když do paláce vcházela královna Belqis, spletla si podlahu s bazénem a odkryla si nohy. Bylo jí ale řečeno, že je to křišťálové sklo a ne bazén. Královna se kála, vzdala se uctívání slunce, přijala Alláhovu víru a požádala svůj lid, aby učinil totéž.

Za doby Sulejmana a Davida mešita Al-Aqsa upadla do zkázy. Stejně jako Ibrahimovi bylo přikázáno znovu vybudovat Kaa'bu, dostal David vznešený úkol budovat mešitu Al-Aqsa. Bohužel zemřel dříve, než to mohl dokončit a Sulejman tuto povinnost zdědil. Obával se však, že jeho čas na tomto světě se chýlí ke konci. Sulejman zemřel, když se opíral o hůl a pozoroval své dělníky. Jako zázrakem zůstal stát i poté, co jeho duše opustila tělo - dělníci věřili, že je jejich král sleduje, pokračovali ve svém úkolu, dokud nebyla mešita Al-Aqsa přestavěna. V tomto okamžiku spadl na zem - skupina mravenců sežrala jeho vycházkovou hůl a ta ho už neudržela.

Díky tomuto zázraku mohou tisíce lidí z celého světa navštívit mešitu Al-Aqsa každý rok. Mohou vidět jeho krásné olivovníky, modlit se v jeho požehnaných místnostech a navštívit jeho hřbitov. A pokaždé, když někdo cestuje do mešity Al-Aqsa, aby se tam pomodlil, Alláh odpovídá dua a proroka Sulejmana a odpouští jim všechny jejich hříchy.

Muž se dvěma zahradami

Před mnoha lety žili dva přátelé, kteří měli dvě zahrady. Jeden z přátel byl chudý a jeho zahrada byla malá, ale úrodná. Druhý z přátel měl dvě obrovské zahrady. Jedna oplývala hroznovým vínem a po krajích rostly datlové palmy. Druhá zahrada byla ještě úrodnější a rostlo zde nejrůznější obilí. Alláh stvořil řeku mezi těmito zahradami, aby její voda zavlažovala zahrady. Plody ze zahrad byly veliké a šťavnaté, keře i palmy se prohýbaly pod množstvím plodů a obilná pole byla nejbohatší na úrodu. Bohatší z přátel, můžeme mu říkat Said, se rád chodil procházet do svých zahrad. Kochal se jaké má krásné vinné pole a vysoké stromy, krásně zlatavé obilí a řeku, která nikdy nemohla vyschnout. Byl tak pyšný, že si dokonce myslel, že jeho zahrada nemůže být nikdy zničena a vždy bude plná plodů. Čím víc chodil do zahrady, tím víc se stával nafoukaným a arogantním. Zapomněl, že je to Všemohoucí Alláh, který mu poskytl obživu a Said nemusí dělat vůbec nic. Jednou se potkal se svým přítelem a řekl mu: „Já jsem bohatší a vlivnější, než jsi ty!“ Jeho přítel byl velmi zklamaný, když viděl jak Said zpychnul a přestal být vděčný Alláhu.

Jednou se Saida zeptal: „Cožpak ty nevěříš v Alláha? Cožpak on tě nestvořil a zahrady pro tebe nepřipravil? Proč neděkuješ Alláhu, kdykoliv vejdeš do zahrad? Nikdy si nepřipouštíš, že když Nejmocnější Alláh bude chtít, v řece nebude ani kapka vody, bouře zničí tvoje keře a palmy. Cožpak jsi dočista ztratil rozum?“ opravdu se o Saida bál, že přes svou pýchu a aroganci zapomene na Alláha. „Moje rodina je chudá, ale děkujeme Alláhu za všechno co nám dává.“

Said na to nic neřekl a odešel.

Hned druhý den se stala hrozná věc. Přišla bouře a zničila Saidovu zahradu. Všechny hrozny byly zničené a popadané na zemi, keře i palmy byly polámané, datle zničilo bahno. A pole s obilím? To zalila voda z rozbouřené řeky. Said začal plakat nad neštěstím, které ho potkalo. Prosil Alláha o odpuštění. Už bylo pozdě zachránit jeho zahrady, ty byly zdevastované. Ale nebylo pozdě na záchranu Saidovi duše.

Prorok Nuh (Mír s ním)

Kdysi dávno žil v malé vesnici pra – pravnuke proroka Adama, Nuh. Od doby proroka Adama totiž na Zemi přibýlo mnoho lidí. Někteří byli dobří a někteří špatní. Nuh byl velmi dobrý člověk a miloval Allaha ze všeho nejvíce a Allah miloval jeho. Ale protože Iblís konal svoje dílo, lidé uctívali sochy a jiné předměty. Nevěřili v Alláha a nemilovali Ho, tak jako Nuh. Alláh vzkázal Nuhovi : „Jsi můj prorok. Hlásej a vyprávěj o Mně lidem, ať jdou správnou cestou.“. A tak Nuh , po dlouhých 950 let chodil každý večer od domu k domu a vyprávěl lidem o lásce k Alláhu. Jen velmi málo lidí uvěřilo. Proč by mu měli věřit, je to jen obyčejný člověk. Jednoho dne Nuh prosil Alláha, aby tyto nevěřící lidi potrestal. Všeslyšící a Vševidoucí Alláh ho vyslyšel. Nejdříve mu však rozkázal, aby postavil loď. Nuh poslechl a začal stavět obrovskou loď. Stavba mu trvala skoro 200 let, a když byla loď hotová, Alláh spustil déšť. Pršelo a pršelo a už to vypadalo, že nikdy přšet nepřestane. Pak řekl Nuhovi, až uvidí téct vodu všude okolo i z plamene, ať nastoupí na loď a s ním všichni dobří lidé, kteří věří ve Vznešeného Alláha, protože se na vesnici žene potopa. Všichni dobří lidé nastoupili na loď. Nastoupila také zvířata, vždy samec a samice. Nastoupili sloni, tygři, krávy, koně, psi i velbloudi a všechna další zvířata, co žila na Zemi. Na palubu se snesli nejružnější ptáci. A ti nevěřící? Ti stáli po kotníky ve vodě a vysmívali se všem, kteří nastoupili. Oni se přece nebojí deště a ani Alláha, jim se přeci nemůže nic stát. Když byli všichni dobří lidé, zvířata a Nuh nalodění, voda začala rychle stoupat. Za chvíli už nebyly vidět žádné domy ani nejvyšší stromy. Za nedlouho zmizely z obzoru vrcholky hor. Všude byla jenom voda. Vlny si pohrávaly s lodí, házely jí ze strany na stranu. Ale lidé se nebáli, věřili, že je Alláh ochrání. Najednou vysvitlo slunce a voda začala vysychat. Po chvíli loď připlula na vrcholek hory. Voda dál vysychala a lidé a zvířata mohli konečně vyjít ven a děkovali Nejmocnějšímu Alláhu, že je zachránil.

Krutý Faraon

Kdysi dávno, na území Egypta, byl klan, který ne nazýval Děti Izraele (Banu Israel). V té době Egyptu vládl mocný a krutý faraon. Jednou měl sen, že ho chlapec z tohoto klanu zničí. Faraon nařídil, aby jeho armáda zabila všechny chlapce klanu a pak i další, kteří se narodí. Vojáci prohledávali všechny domy a konali Faraonův příkaz. Všichni plakali a prosili vojáky, aby tento krutý čin nedělali a nechali chlapce být. Ale ti je neposlouchali, byli stejně krutí jako jejich pán.

U řeky žila žena jménem Jukabid, která chovala svého malého novorozeného synka, Musu. Když se dozvěděla, co strašného se děje, měla velký strach, že vojáci přijdou i pro její miminko. Modlila se k Alláhu a ten jí odpověděl, aby vzala chlapce, uložila ho do bedny a poslala po řece. Vlny ho donesou na bezpečné místo. Ráno vzala chlapce, uložila ho do bedny a poslala po Nilu, jak ji Alláh řekl. Když přišli vojáci k jejímu domu, bedna i s chlapcem byli pryč. Nikoho nenašli. Jukabid se o Musu velmi bála, a tak poslala jeho starší sestru Mariam, aby šla podél řeky a zjistila co se stalo s chlapcem.

Co se, ale nestalo. Řeka odnesla malého proroka Musu (Mír s ním) až do paláce krutého Faraona. Naštěstí ho našla královna, Faraonova manželka. Byla úplně jiná než její krutý manžel. Byla milá a vlídná. Když spatřila bednu ve vodě, rozkázala svým služebným, aby to ji vylovili a přinesli. Když otevřeli bednu, všichni zůstali v němém úžasu. Spal tam krásný malý chlapec. Královna se do něj ihned zamilovala a rozkázala, aby vzali chlapce do paláce, že se o něj postará a ať okamžitě najdou chůvu.

Mariam to všechno viděla a slyšela, rozeběhla se ke královně a hned jí pověděla, že zná velmi dobrou ženu, která se o chlapce postará a nakrmí. Královna souhlasila. A tak se stalo, že se o Musu mohla starat jeho vlastní matka.

Maroko

Muslimští hrdinové

Jistě každý zná superhrdiny, jako jsou Superman, Batman nebo Kapitán Amerika. Ale znáte opravdové hrdiny, kteří pomáhali, byli stateční a odvážní? A co víc, byli muslimové? Připravili jsme pro tebe několik příběhů o hrdinech, kteří se nebáli a šli za svým snem.

Nusajba bint (dcera) Ka'ab

První muslimská bojovnice

Nusajba žila v Medíně a stejně jako ostatní ženy se starala o raněné v bitvách.

V jedné bitvě, bitva Uhud, stejně jako vždy, byla se ženami ve stanu spolu s raněnými. Muslimové vidinou lehkého vítězství podcenili soupeře a začali prohrávat. Bylo mnoho raněných a mrtvých, včetně strýce proroka Hamzi.

Bojovalo se nedaleko stanu, když v tom si Nusajba všimla, že Prorok Muhammad ﷺ je raněný a jdou po něm nepřátelé. Nusajba neváhala ani vteřinu. Popadla meč a utíkala ochránit proroka ﷺ. Ti, kteří ji viděli, říkají, že byla prorokovým štítem. Byla mnohokrát poraněná, ale stále bojovala a chránila Muhammada ﷺ. V této bitvě utřžila 12 ran a i přes to se nevzdala.

Když bylo po bitvě, sám prorok ﷺ o ní řekl: "Byla můj lidský štít. Kam jsem se podíval, stála ona a bila se pro mne."

Nusajba se účastnila i dalších bitev, bojovala po boku mužů i žen.

Dokonce i ve věku 60-ti let, SubhanaAllah. Dokážeš si představit svoji babičku s mečem, jak jde do boje?

Nusajba jednou přišla za prorokem ﷺ a zeptala se ho, proč jsou všechna zjevení pouze o mužích. Na to Alláh seslal tento verš:

"Muslimové a muslimky, věřící muži a věřící ženy, poslušní a poslušné, pravdomluvní a pravdomluvné, trpělivi a trpělivé, pokorní a pokorné, dárci a dárkyně almužny, postící se muži a postící se ženy, cudní a cudné, muži a ženy hojně Boha vzpomínající - těm všem Bůh věru připravil odpuštění i odměnu nesmírnou." Súra Spojenci , verš 35

Bilál Ibn (syn) Rabah

První Muezzin (svolávač k modlitbě)

Bilál se narodil jako otrok, i když jeho maminka byla princeznou z Etiopie. V jedné bitvě ji unesli a prodali do otroctví.

Bilál byl jedním z prvních muslimů. Zamiloval se do Islámu a miloval ho nadevše. Když se o jeho konvertování k nové víře dozvěděl jeho majitel, začal Bilála týrat. Bylo to velmi kruté, dával Bilálovi těžké kameny na hrud' a dělal mu jiné ošklivé věci. Chtěl ho donutit, aby se vzdal své víry. Ale Bilál miloval Alláha nadevšechno a byl pro něj cennější než jeho vlastní život.

O šikanování Bilála se dozvěděl Abu Bakr (Nechť je a ním Alláh spokojen). Abu Bakr byl velmi blízkým společníkem proroka Muhammada ﷺ. Šel a koupil Bilála od zlého majitele. Když dorazili do bezpečí, Abu Bakr dal Bilálovi svobodu.

Bilála měl každý rád. Lidé velmi rádi poslouchali jeho hlas, když recitoval. Prorok Muhammad ﷺ ho jednou požádal, aby svolal k modlitbě. A tak se stalo, že se Bilál stal prvním Muezzinem. Svolával k modlitbě z mešity i v ulicích Medíny. Když byli v Mekce, svolal k modlitbě z vršku Káby.

Byl po boku proroka ﷺ až do jeho smrti. Poté se věnoval výuce a rozšiřování slova o Islámu.

Islám nás učí, abychom nebyli rasisté. Abychom nepovyšovali někoho nad jiného jenom kvůli barvě pleti nebo jeho původu. My Muslimové jsme si všichni rovni.

Rufajda al Aslamija

První zdravotní sestra a chirurg

Rufajda se už jako malá holčička učila léčitelsví od svého otce, který byl léčitелеm. S věkem přicházela větší a větší zvědavost a chtěla znát lidské tělo víc do detailů. Dál se vzdělávala. S prorokovým svolením měla stan u bitevního pole a hned vedle byl stan, kde byli dobrovolníci a zdravotníci. Všichni dobrovolníci prošli důsledným školením od Rufajdy. Když někdo utrpěl vážné zranění, nikdo neváhal a ihned ho odnesli Rafajdě do stanu.

Rufajda byla velmi bystrá a přinesla základy hygieny do našich životů. Věděla, jak moc je důležité si umývat ruce. S touto zprávou a učením byla schopna obcházet vesnici po vesnici. Dokonce vynalezla první mobilní zdravotnickou jednotku, se kterou mohla pohodlně cestovat.

Ibn Sina (Avicenna)

"otec moderní medicíny"

Ibn Sina byl velmi chytrý, zvědavý a vzdělaný člověk. Již v 10 letech se stal Hafizem, zapamatoval si celý Korán. V 16ti letech začal studovat medicínu a v 18ti se stal léčitелеm.

Byl nejenom léčitелеm, ale také vědcem, básníkem, filozofem, matematikem a astrologem. Ibn Sina byl pro svoje vědomosti velmi žádaným mezi vládci a tak cestoval z jednoho místa na druhé, aby léčil vládce i chudé lidi.

Mezi jeho nejznámější objevy patří použití alkoholu jako desinfekce. Alkohol se tak někdy používá až do dnes. Za svůj život napsal přes 450 knih. Nejznámější je kniha Qanun, která popisuje lidské tělo a byla používána po mnoho století jako učebnice na univerzitách.

Královna Zubejda z Bagdádu

Královna Zubejda byla manželkou chalífy Haruna al Rašída. Byla krásná a velmi inteligentní. Naučila se zpaměti celý Korán, studovala islámské vědy a arabskou literaturu. Říká se, že palácem zněl Korán dnem i nocí. Zubejda nařídila svým služebným, aby neustále recitovali. Královna i její manžel byli velmi zbožní a pravidelně chodili na pouť Hadž. Několikrát šli dokonce pěšky. Cesta z Mekky do Bagdádu je dlouhá asi 1400 kilometrů. Královna cestou viděla spoustu poutníků, jejich úsilí a potíže na svaté pouti. Cesta byla velmi nehostinná a horká. Královna se rozhodla, že nechá vystavět podél celé cesty, z Bagdádu až do Mekky, kanály s vodou. Chtěla ulehčit všem poutníkům jejich cestu. Byl to velmi náročný projekt a také drahý, ale královna se nenechala odbýt. Podél cesty nechala vybudovat studny, mešity a další budovy, kde si poutníci mohli odpočinout. Tato cesta byla využívána přes 1000 let, než jsme začali létat letadly. Když bychom chtěli odhadnout cenu nákladů na stavbu "Zubejdina kanálu" byly by to miliardy korun.

Doktor as Sulait je novodobým hrdinou. Narodil se v roce 1948 v Kuvajtu. Byl to velmi inteligentní a citlivý chlapec. Později začal studovat medicínu v Iráku. Byl to velmi úspěšný mladý muž. V těchto letech ho poznamenala jedna událost. Když chodil na univerzitu, denně potkával dělníky, kteří čekali v horkém slunečném počasí na transport domů a do práce. Byli tam každý den a pro Abdula to bylo něco tak moc ponižujícího, až se rozhodl se svými přáteli vybrat peníze a koupili starší auto. Každý den vozili dělníky aniž by si od nich vzali jedinou korunu, SubhanaAllah. Tím ale náš příběh nekončí. Abdul pokračoval ve svých studiích v Anglii a Kanadě. A pak při své cestě domů do Kuvajtu, kde ho čekala krásná budoucnost, se zastavil v Africe.

Afrika ho natolik uchvátila, že se rozhodl zde zůstat. Pomáhal stavět mešity, učil obyvatelé Islám a rozšiřoval povědomí o našem náboženství. Nebylo to jednoduché a doktor Sulait strávil celý svůj život, i na úkor rodiny, v Africe. Dál a dál učil lidi.

Za celý svůj život navštívil 29 afrických zemí a díky jeho práci přijalo Islám na 5.miliónů obyvatel, SubhanaAllah.

Už víš, kdo je tvůj nový superhrdina?

Irág

Použité zdroje

Veškeré překlady jsou volnými překlady, nejedná se o citace jednotlivých autorů.

Hadísy jsou překládány v jejich významu.

Quran Al Karím

Svatý Korán

Usool al - Hadeeth, The methology of Hadith Evaluation; Bilal Philips

Fiqh us Sunnah; As Sayyid Sabiq

Kitab at Tauhid; Muhammad bin Abdul - Wahhab

Kitab al Iman, Book of faith; Ibn Taymiyyah

Tafseer As Sadi

Stories of the Prophets, al Imam ibn Kathir

Zaklady Tawheedu, Bilal Philips

Zaostřeno na Islám; Hammudah Abdalati

Muhammad posel Boží; Leila Azzam, Aisha Gouverneur

My Muslim Hero; Tamara Haque

Webové stránky:

www.sunnah.com

www.islamqa.com

www.myislam.org

Online vzdělávací kurzy:

www.online.alkauthar.org

www.uloomlondon.co.uk

Safeerat al Islam academy

Imam development program - Al Kauthar institute

Závěrem

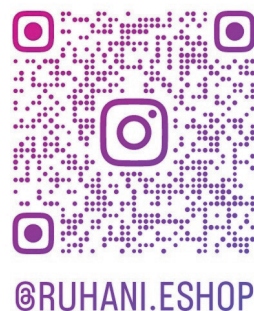
Na závěr bychom chtěli říci, že tato publikace vznikla za přispění bratrů a sester v Islámu.

Pokud jste našli chyby, žádáme Vás i Alláha o odpuštění inša'Allah. Může se stát, že jsme se rozešli v názorech na určité věci, ale to je normální. Máme čtyři právní školy, podle kterých se řídíme a mají své výklady, alhamdulillah.

Autoři: Umm Maryam, Linda Popilková, Zaynab Kováčová

Odborná kontrola textů: Dorotka Saarová, Mokhtar Chebhi

Grafická úprava: Saber

Rádi bychom poděkovali vzdělávacímu portálu Ruhani, díky kterému tento projekt vznikl a pomohl nám s distribucí. Děkujeme také sestrám, které nám pomohly odhalit gramatické chyby.

Na YouTube kanálu @Ruhani.eshop, si můžete poslechnout všechny uvedené sůry, s překladem a výkladem. Inšá Allah budou i videa k tadžvídu a další příběhy, nejen o hrdinech, ale také o ženách, přátel proroka (Mír s nimi), vládcích, prorocích a dalších informací.

Použité fotografie jsou z vlastních zdrojů nebo ze zdrojů určených ke komerci.

Jak poznám, že jsem dospělý a jaké budou mít povinnosti

Dospělost, v arabštině baligh, se u chlapců rozlišuje dvěma způsoby:

- dle fyzické dospělosti
- dle věku dospělosti

U fyzické dospělosti máme na mysli, že se chlapcům změní hlas, začne růst pubické ochlupení, ochlupení v podpaží, objeví se vousy, knírek na obličeji. Budou se potýkat s mokrémi sny tzv. výron semene během dne nebo v noci.

Po objevení mokrých snů požádej rodiče, ať ti pomůžou převléknout postel, vyprat oblečení a povlečení. Běž se vysprchovat a umyj si každou část svého těla včetně vypláchnutí pusy a nosu. Dokud se neumyješ, není možno se modlit nebo číst Korán. Nemusíš se cítit provinilý, nad mokrémi sny nelze mít kontrolu.

Pokud chlapec nebude mít zkušenost s výše uvedenými pojmy, považuje se za dospělého v 15 letech podle právní školy Šáfi a Hanafi. V 18 letech podle Málíki madhab.

V Koránu, ani v hadísech není uveden specifický věk pro dosažení dospělosti. Je to založené na fyzickém a biologickém vývoji jedince.

Moje povinnosti

Od teď jsi zodpovědný za svoje činy, dobré i špatné skutky. Nyní se ti už vše zapisuje.

Teď se musíš začít pravidelně modlit. Muži mají povinnost chodit na modlitbu do mešity, pokud ji mají v blízkosti. Ale určitě kvůli tomu neutíkej ze školy. Vše má určitou prioritu. Během Ramadánu je povinný půst. Pokud budeš nemocný nebo na dlouhých cestách, můžeš půst přerušit a chybějící dny doplnit po skončení Ramadánu.

Jak poznám, že jsem dospělá a jaké budou mít povinnosti

Dopělost u dívek nastává buď na základě biologických znaků anebo dle věku.

Mezi biologické znaky patří: nástup menstruace, růst ochlupení v intimních partiích a nebo výtok při vzrušení.

Pokud ani jeden z těchto znaků nenastoupil, za dospělou se považuje dívka v 15 letech. Některé právní školy uvádí už ve 13 letech.

Menstruace může nastoupit kdykoliv. Některé dívky mají menstruaci již od 9 let. Nemusíš mít z toho strach je to naprosto normální.

Někdy tě u toho může bolet podbříšek nebo prsa. Všechno to jsou hormony, u kterých se mění hladina jejich množství.

Pokud se stane, že tě menstruace překvapí třeba ve škole, neboj se jít za paní učitelkou. Určitě ti ráda pomůže a vysvětlí.

Moje povinnosti

Nyní už jsi zodpovědná za svoje činy, dobré i špatné skutky. Od teď se ti budou zapisovat. Musíš se začít zahalovat, aby nebyla vidět tvoje "awrah". Je povoleno, aby jsi měla vidět obličej a ruce. Oblečení by mělo být volné, aby nebyla znát silueta postavy, vlasy musí být schované pod šátkem nebo chimárem. Nyní se pro tebe stává modlitba a půst během Ramadánu povinností. Pokud zmeškáš modlitby kvůli menstruaci, nemusíš je nahrazovat. Půst během Ramadánu si musíš nahradit později. Ale neboj, máš na to celý rok, do dalšího Ramadánu insha'Allah.

Po skončení menstruace a po šestinedělí (po porodu) je potřeba udělat velkou očistu.

Takhle bych se měl/a správně oblékat na veřejnosti

Tenhle styl oblékání je špatně.

Ajatul Kursi

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا
فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ
إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ
بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

Allahu laaa ilaaha illaa huwal haiyul qai-yoom
laa taakhuzuhoo sinatunw wa laa nawm; lahoo maa fissamaawaati wa maa
fil ard man zallazee yashfa'u indahooo illaa be iznih ya'lamu maa baina
aideehim wa maa khalfahum
wa laa yuheetoona beshai 'immin 'ilmihee illa be maa shaaaa
wasi'a kursiyyuhus samaa waati wal arda wa la ya'ooduho hifzuhumaa wa
huwal aliyyul 'azeem

Alláh – není žádného boha kromě Něho, Věčně žijícího, Udržovatele
[veškeré] existence. Nepřepadne Ho ospalost ani spánek. Jemu patří vše,
co je na nebesích a co je na zemi. Kdo je to, kdo se u Něho může
přimlouvat, než s Jeho dovolením?
On ví, co je [nyní] před nimi a co bude po nich, a oni nezahrnují nic z Jeho
vědění kromě toho, co chce. Jeho Kursi (trůn) se rozprostírá po nebesích
a zemi a jejich ochrana Ho neunavuje. A On je Nejvyšší, Největší.

